

Az egyenes adók reformja.

(Az OMGE. közgazdasági szakosztálya folyó évi január hó 25-iki ülésén fogja tárgyalni az egyenes adók reformálását célzó törvényjavaslatok közül a földadóról és a jövedelemadóról szóló javaslatokat, mint olyanokat, melyek a mezőgazdák érdekeit különösen érintik. Miután e nagyfontosságú törvényjavaslatok tartalma felől a gazdaközönség eddig inkább csak a napi sajtó kivonatos ismertetése alapján tájékozódhatott, szükségesnek tartjuk azokat alább szözszerint közölni.)

Törvényjavaslat a földadókataszter kiigazításáról és a földadó százalékanak megállapításáról.

1. §. A földadó arányosabbá tétele végett az 1875. évi VII. t.-cz. alapján készült földadókataszter kiigazítása elrendeltetik.

Ez a kiigazítás kiterjed:

1. az egyes földrészeteknél a művelési ágban beállott változásoknak keresztülvitelére általában;

2. ott, ahol egyes földrészeteknek, dűlőknek vagy egész községeknek akár már eredetileg tévesen történt osztályozása, akár pedig időközben változások folytán nagy aránytalanságok mutatkoznak, ezeknek az aránytalanságoknak új osztálybasorozás — s ott, ahol az alábbiak szerint elkerülhetetlenül szükséges, egyúttal új tiszta jövedelmi fokozatok felállításával leendő megigazítására.

Új tiszta jövedelmi fokozatok felállításának akkor van helye, ha valamely becselőjárásban vagy osztályozási vidéken a ma fennálló tiszta jövedelmi fokozatok nemcsak a tényleges állapottól, hanem a szomszédos becselőjárások vagy osztályozási vidékek tiszta jövedelmi fokozataitól is annyira nagy eltérést mutatnak, hogy a földadókataszter egyébként nem lenne arányosan kiigazítható.

2. §. Az egyes földrészeteknél a művelési ágban beállott változások minden községre nézve hivatalból viendők keresztül; míg az 1. §. 2. pontjában említett aránytalanságok csakis ott és annyiban igazítottatnak ki, ahol és amennyiben ez az alábbi 3. §-ban megállapított eljárás során elrendeltetik.

3. §. A földadókataszternek az 1. §. 2. pontjában említett átvizsgálása a törvényhatóság, a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) a helyszínelési felügyelőség, illetőleg a kolozsvári kataszteri igazgatóság vagy a községi előjáróság (városi tanács) kimerítően indokolt és az illető birtokrészeteket is feltüntető javaslatára, a pénzügyminiszter rendelkezéséhez képest indítható meg.

A javaslatok a pénzügyminiszternél nyújtandók be, aki abban a kérdésben, hogy az 1. §. 2. pontjához képest van-e kataszteri kiigazításnak helye, végérvényesen dönt.

A pénzügyminiszter határozathozatal előtt a vármegyei földadóbizottságnak véleményét s amennyiben ettől eltérőleg kívánna határozni, az országos földadóbizottság véleményét is meghallgatni tartozik.

Véleményének nyilvánítása előtt mind a két bizottság köteles a 11. §. értelmében választandó küldöttsége útján helyszíni szemlét tartani s a viszonyokról alapos tájékoztatást szervezve, tapasztalatait külön jegyzőkönyvbe foglalni.

Indok megjelölése nélkül — csak általánosságban — tett javaslatok érdemlegesen nem tárgyalandók.

4. §. Állandó művelési ág-változás akkor állapítható meg, ha a földadókataszteri felvétellel nem azonos művelési ágon folytatott gazdálkodás a vidéken szokásos gazdálkodásnak nem megfelelő és nem átmeneti jellegű, hanem tartósan megváltozottak mutatkozik.

5. §. A művelési ágban beállott állandó változások az 1885. évi XXII. t.-czikkben megállapított módon tárgyalandók és vezetendők keresztül a földadókataszterben.

Évégből azokat a földterületeket, melyek a kataszteri felvétellel nem azonos művelési ágban már állandóan használtak, a pénzügyminiszter által rendeletileg megállapítandó módon a községi (városi) előjáróság 1908. évi december végéig hivatalból felvenni tartozik.

6. §. A művelési ágban 1909. évi január hó 1-től kezdve beállott bármiféle változást, — melynek állandó volta a megindított hivatalos eljárás során állapítottatik meg, — az 1885. XXII. t.-cz. 7. §-ában említett módon, a változást követő 30 nap alatt az az egyén tartozik bejelenteni, aki a fennálló szabályok értelmében a földadó fizetésére kötelezve van. Ez a kötelezettség önrendelkezési joggal nem bírónál, valamint nem fizikai személyeknél a törvényes képviselőt terheli.

A bejelentés elmaradása esetében a változás szintén hivatalból veendő fel.

7. §. A földadókataszter kiigazításával járó egyéb teendőket a községi (városi) előjárók segédlete mellett az 1885. évi XXII. t.-cz.

alapján szervezett földadónyilvántartási és helyszínelő kataszteri személyzetből a pénzügyminiszter által e célra kirendelendő, valamint a szükséges számban ideiglenesen alkalmazandó közegek teljesítik.

A kirendelt közegek működési körét és hatáskörét a pénzügyminiszter állapítja meg.

Az ideiglenesen alkalmazottak a szolgálatból minden további javadalmazásra való igény nélkül elbocsáthatók ugyan, de azok, akik a munkálatok tartama alatt kifogástalan alkalmazhatóságot tanúsítanak, másnemű elhelyezésre tarthatnak igényt; s ha elhelyezhetők nem lennének a munkálatok befejezése után fizetésük egy évi összegéig terjedhető végkielégítésben részesíthetők.

8. §. A 3. §. szerint elrendelt munkálatok végrehajtására, s a pénzügyminiszter által kirendelt kataszteri személyzet előkészítő munkálatainak irányítása és érdemben való eldöntése végett

a) minden vármegye, valamint Fiume város területén egy vármegyei és

b) a központban országos földadóbizottság alakíttatik.

E bizottságok tagjainak napidiját és utiköltségét a pénzügyminiszter rendeletileg szabályozza.

Az 1875. VII. t.-cz. 29—30. §-ai e bizottságok eljárásában is értelemszerűleg alkalmazandók.

9. §. A vármegyei földadóbizottság 12 rendes és 6 póttagból, Fiume város földadóbizottsága pedig 6 rendes és 3 póttagból áll.

Előadója a földadónyilvántartási és a kataszteri helyszínelési személyzetből kirendelt állami közeg.

10. §. A vármegyei földadóbizottsági tagokat illetőleg póttagokat a törvényhatósági bizottság választja; megválasztható az is, aki nem tagja a törvényhatósági bizottságnak.

Elnököt a bizottság saját kebeléből választ.

Abban az esetben, ha a vármegye területén egy vagy több törvényhatósági joggal felruházott város fekszik, a földadóbizottságba e városok mindegyike egy rendes és egy póttagot választ, s a vármegye törvényhatósága földadóbizottságát ezek beszámításával alakítja meg.

A törvényhatóság a pénzügyminiszter felhívására, ennek vételétől számítandó négy hét alatt gyűlést tartani s e gyűlésen a választást megejteni köteles.

A választás eredménye a vármegyében, illetve Fiume város területén közhírré teendő.

11. §. Az országos földadóbizottság 30 rendes és ugyanannyi póttagból áll, akik közül az országgyűlés képviselő- és főrendiháza 6—6 rendes és ugyanannyi póttagot s a horvát-szlavon-dalmát országgyűlés 3 rendes és ugyanannyi póttagot választ; 15 rendes és egyenlő számú póttagot pedig a pénzügyminiszter nevez ki.

Az országos földadóbizottság tagjává a vármegyei földadóbizottság tagja is megválasztható, vagy kinevezhető.

Elnöke a pénzügyminiszter, vagy általa kijelölt helyettese.

Előadók szavazat nélkül a pénzügyminiszter által kirendelt szakközegek.

Ugy a vármegyei, valamint az országos földadóbizottságnak jogában áll legalább három tagból álló küldöttséget választani, hogy ezek által helyszíni szemlét tarthasson s a helyi viszonyokról közvetlen tájékoztatást nyerhessen.

12. §. Ha a pénzügyminiszter a 3. §. értelmében a tiszta jövedelmi fokozatok helyesbítését elrendelte, az új tiszta jövedelmi fokozatok kiszámítására nézve az 1875. évi VII. törvényezikk 17—21. §-ai értelemszerűleg alkalmazandók.

A tiszta jövedelmi fokozatok koronaértékben fejezendők ki s egyes tételei oly módon szabandók meg, hogy a 4 fillértől 40 fillérig terjedő tételek 4 fillérrel, a 40 fillértől 2 koronáig terjedő tételek 10 fillérrel, a 2 koronától 8 koronáig terjedő tételek 20 fillérrel, a 8 koronától 20 koronáig terjedő tételek 50 fillérrel oszthatók legyenek, a 20 koronán felüli tételek pedig egész koronákban fejezendők ki.

13. §. A vármegyei földadóbizottság a pénzügyminiszternek a vármegyére kirendelt szakközege által eléje terjesztett javaslatokat tárgyalás alá veszi s a tiszta jövedelmi fokozatok felett, különös tekintettel az

egyes tételek arányosságára, határoz; s ha az előterjesztett munkálaton változtatásokat tesz, azokat jegyzőkönyvileg indokolja.

Ha az előadó vagy bármely bizottsági tag kívánja, a 11. §-ban említett küldöttsége által helyszíni vizsgálatot tartat.

A tárgyalások befejeztével a munkálatok és a felvett jegyzőkönyvek az összes iratokkal együtt a pénzügyminiszterhez terjesztendők fel.

14. §. A pénzügyminiszter a tiszta jövedelmi fokozatokra vonatkozó munkálatokat megvizsgálhatja s azokat javaslata kíséretében az országos földadóbizottság elé terjeszti.

Az országos földadóbizottság a javaslatok tüzetes elbírálására a 11. §-ban említett küldöttsége útján helyszíni szemléket tart. Az országos bizottság küldöttsége az összes tiszta jövedelmi fokozatok megállapítására nézve azután javaslatot terjeszt az országos földadóbizottság elé. E javaslat és a pénzügyminiszter véleménye alapján az országos földadóbizottság a tisztajövedelmi fokozatokat végérvényesen s a további jogorvoslat kizárásával állapítja meg.

A tiszta jövedelmi fokozatok végérvényes megállapítása után előállott változások hivatalból vezetendők keresztül.

15. §. Ha új tisztajövedelmi fokozatok felállítását rendeltetik el, az új osztálybasorozás az illető járásnak, illetőleg osztályozási vidéknek valamennyi községére egészben kiterjed; ha ellenben csak új osztálybasorozás rendeltetik el, a kiigazítási művelet a régi tisztajövedelmi fokozatok alapján azokra a földrészletekre, dűlőkre vagy községekre szorítkozik, amelyekre elrendeltetett.

Új tisztajövedelmi fokozat felállítását esetén községenként új mintaterek is kijelölendők.

16. §. A pénzügyminiszter által a vármegyékbe kirendelt kataszteri szakközégek a kataszteri kiigazításánál — az 1875. VII. t.-cz. elvi határozmányait tartva szem előtt — különösen az e törvény 38—39. §-aiban foglalt rendelkezések értelemszerű alkalmazásával tárgyalják és intézik a 3. §-szerint hozzájuk utalt esetekben az osztálybasorozást.

17. §. Az átvizsgálás befejezte után a kataszteri teleggönyvekbe minden egyes földrészlet megváltozott osztálya és ezen kívül a kataszteri birtokivbe még az összes földrészletek koronaértékben kiszámított tiszta jövedelme is bejegyztetvén, minden községnek a reá vonatkozó megküldetnek. Ezután a községi előjáróság azokat a község vagy a bíró házában közszemlére kiteszi, egyszersmind a helyi szokás szerint közzéteendő hirdetményben a községi földbirtokosokat felhívja, hogy azok, akiknél a korábbi adóalap új osztálybasorozás folytán megváltozott, netalán felszólalásait a 19. §-ban meghatározott időben és módon adják be.

A közszemlére kitért sorozási munkálatok épségben- és tisztántartásáért a községi előjáróság felelős és az ebbeli mulasztása miatt netalán szükségessé válható munkaujtás költségeit viselni tartozik.

18. §. Felszólalásnak van helye:

- ha a tényleges birtokos hibásan van bejegyezve;
- ha oly földrészlet, mely földadó tárgyát nem képezi, mint adóköteles vétetett fel, vagy ha adóköteles földrészlet kihagyott;
- ha valamely földrészlet nem a megfelelő miveltési ág alá foglaltatott;
- ha valamely földrészlet nem a megfelelő minőségi osztályba soroztatott.

19. §. A felszólalások annál a községi előjáróságnál jelentendők be, melynek határában a felszólalás tárgyát képező földrészlet fekszik, vagy ha önálló pusztaan fekszenek, amelyhez a pusztá tartozik; körgjegyzőséghez tartozó községekben a felszólalás a körgjegyzőség székelyen is történhetik.

A felszólalások a községekben történt kihirdetést követő 30 nap alatt a községi előjáróságnál szóval vagy írásban jelentendők be.

A községi előjáróság a szóval vagy írásban tett felszólalásokat az e célból kiadandó jegyzékbe veszi fel, még pedig:

- a 18. §. a) pontja szerint emelhető felszólalásokat az I. számú földadónyilvántartási jegyzékbe,
- az ugyanazon §. b)–d) pontjaira vonatkozólag beérkezett felszólalásokat pedig külön jegyzékbe foglalja.

Az 1. alatti jegyzékbe tartozó felszólalások a községi előjáróság illetve a községi nyilvántartó (jegyző) által az 1885. XXII. t.-czikk értelmében vezetendők keresztül.

A felszólalásokra kitűzött 30 napi határidő leteltével az előjáróság a 2. pontban említett felszólalási jegyzéket, a vonatkozó tárgyratokkal együtt, a vármegyére kirendelt kataszteri közeghez terjeszti be, a helyszíni vizsgálathoz szükséges kataszteri munkarészeket pedig gondosan megőrzi.

Ha felszólalás nem történt, erről az előjáróság rövid jegyzőkönyvet vesz fel s azt küldi be a hozzá érkezett összes kataszteri munkálatokkal együtt.

20. §. A vármegyei földadóbizottság elnöke, a kirendelt kataszteri közeggel egyetértve, meghatározza a sorrendet, melyben az osztálybasorozás ellen irányuló felszólalások helyszíni vizsgálata meg fog tartatni s erről a kataszteri közeg az illető községeket értesíti.

A vármegyei földadóbizottság a felszólalások helyszíni vizsgálata céljából minden becselőjárásra egy rendes és ennek akadályoztatása esetére egy póttagot küld ki, aki működését a kataszteri közeggel együttesen a kitűzött határidőben azonnal megkezdi s azt szakadatlanul folytatja mindaddig, míg minden egyes felszólalást a megállapított sorrend szerint meg nem vizsgál. Megjelenésének napjáról a községek előjáróságát legalább 8 nappal előre értesíti, mely azután a 19. §. 2. pontjában

említett jegyzék szerint felszólalókat a helyszíni vizsgálatnál való megjelenésre felhívja.

Az előjáróság a felszólalási küldöttségnek a megörzés végett nála hagyott kataszteri munkarészeket átadja. A küldöttség a felszólalási munkarészeket átadja. A küldöttség a felszólalási eseteket a helyszínen megsemléli, javaslatát a jegyzékbe iktatja s azt a vármegyére kirendelt kataszteri közegnek átadja.

A vármegyei küldöttségi tagnak vagy helyettesének meg nem jelenése esetén, a távollét tartamára, az illető községelőjáróság rendel ki helyetteset.

21. §. Az elnök köteles a vármegyei földadóbizottságot az összes felszólalások megvizsgálása után azonnal összehívni, úgy hogy az legkésőbb 15 nap alatt összeülhessen.

A bizottság üléseit egyfolytában tartja s minden egyes felszólalásra vonatkozó határozatát az indokokkal együtt a jegyzékek vonatkozó rovatába bevezeti.

A bizottság oly esetekben, midőn valamely felszólalásra nézve járási küldöttségi tagjának (20. §) és a kataszteri közegnek véleménye eltérő, határozathozatal előtt a 11. §. értelmében megválasztott küldöttsége által helyszíni szemléket tarthat. E szemlék — az összes függőben hagyott kérdésekre — egyfolytában záros határidő alatt tartandók meg, s a szemlék megtartása után a határozatok is egyfolytában hozandók.

A felszólalások letárgyalása után az összes iratok a helyszínelési felügyelőséghez, illetve a kolozsvári kataszteri igazgatósághoz beküldendők, amely azokat a pénzügyminiszterhez terjeszti fel.

22. §. A vármegyei földadóbizottság határozatairól az érdekeltek nem értesítetnek, hanem felszólításainak miként történt elintézéséről a községelőjárósághoz megküldött kataszteri birtokivekből szerezhetnek tudomást. A kataszteri birtokivek megérkezését a községelőjáróság közhírré tenni tartozik.

A vármegyei földadóbizottság határozatai ellen az országos földadóbizottsághoz van fellebbezésnek helye, mely a kataszteri birtokivek megérkezésének szokásos módon való közzétételétől számítandó 30 napon belül a pénzügyminiszternek a vármegyére kirendelt kataszteri közegénél adandó be.

A fellebbezés joga megillet minden érdekeltet (18. §.) s a pénzügyminiszternek a vármegyére kirendelt kataszteri közegét.

A fellebbezések indokolandók. Indok megjelölése nélkül, csak általánosságban tartott fellebbezések érdemlegesen nem tárgyalandók.

23. §. A beérkezett fellebbezések az összes iratokkal együtt a pénzügyminiszter elé terjesztendők.

A pénzügyminiszter a felterjesztett fellebbezéseket az országos földadóbizottsághoz saját véleménye kíséretében teszi át.

Az országos bizottságnak a 11. §. értelmében megválasztott küldöttsége a felszólalások elintézésénél követett eljárást megvizsgálhatja s e célból a pénzügyminiszter által kirendelt szakközégek közbejöttével, belátása szerint, az ország különböző vidékeit beutazza s a munkálatok mikénti keresztülviteléről tájékozást szerez.

Az országos bizottság az eléje terjesztett fellebbezéseket, a küldöttség véleményének meghallgatása után, folytatólagosan tartandó ülésben véglegesen eldönti.

24. §. A fellebbezések végérvényes eldöntése után az esetleges változások az összes adómunkálatokban hivatalból vezetendők keresztül.

A fellebbezők végzésileg nem értesítetnek hanem fellebbezéseiknek miként történt elintézéséről a községi előjárósághoz megküldött kataszteri birtokivekből szerezhetnek tudomást.

A munkálatokba netalán becsuszott kiszámítási és bejegyzési hibák, ugyszintén a 18. §. a) és b) pontja alatti esetek, bármikor ismertessenek is fel, hivatalból vagy a felek bejelentésére mindenkor kiigazítandók.

25. §. A jelen törvényben meghatározott eljáráshoz szükségelt iratok és beadványok bélyegmentesek.

A bizottságokhoz vagy azok elnökeihez intézett beadványok és a bizottságok tagjainak hivatalos levelezései, valamint a községi előjáróságoknak az egyes birtokosokhoz intézett értesítései postadíjmentesek.

26. §. A jelen törvény alá eső minden bejelentés vagy jogorvoslat meghatalmazott által is előterjeszthető, ennek eljárásáért azonban a meghatalmazó felelős. A bélyegmentes meghatalmazás kívánatra felmutatandó.

A vagyon kezelésével vagy gondozásával megbízott — külön meghatalmazás nélkül is — meghatalmazottnak tekintendő.

Ha az adóalany a községből elköltözött és ingatlanainak kezeléséről nem rendelkezett, érdekeit a községelőjáróság képviseli, amely — ha az adóalany köztartozásai nem fedeztetnek — az adóalany visszatéréséig vagy más módon való rendelkezéséig az ingatlanok hasznosításáról is gondoskodni, a bevételt számadásszerűleg kezelni és gyümölcsötteni s abból a közterheket fedezni tartozik.

27. §. A földadókataszter átvizsgálásának költségeit az állam viseli.

A községben teljesítendő írásbeli munkálatok végzésére szükséges irodai helyiségeket, valamint az ott működő közegek részére szükséges lakást, a helyszíni munkák végzéséhez pedig a szükséges gyalognapszámokat, anyagokat, kocsikat és ahol kell ladikokat a községek ingyen tartoznak adni.

28. §. Ha valamely községben a földadókataszteri munkálatok kiigazítása után

- részletes felmérés,
- műszaki helyszínelés,

c) tago
esetekben a
érdekel birt
melyekben a
a talált álla
veendő fel.
29. §.
delem alapja
a) az 1
befejezését
január hó 1-
b) az 1
1909. évi jar
a 6.
állandó mive
Részlet
másnemű bir
jóvábagyást
30. §.
földtehermen
1881. évi XL
érvényben áll
után azonban
tetik és együ
— az ujonna
állapítottak m
A kiigaz
vidéki részek
31. §. F
ternek az 1.
akképpen hajt
többlettel szer
desében, illet
kedvezmény —
32. §. J
meg, aki e tel
értőleg jár el.

1. §. Jöve
zetteknek —
pedig adóment
Jelesül jö
1. a magy
szent korona
2. a külfö
országainak te
3. a külfö
legalább egy é
delemszersz
4. a 3. p
korona ország
állami pénztár
ingatlanokból é
adó tárgyát k
lanokra zálogj
és járadékadó
és vagyonjogok
5. a rész
bányatársulato
a belföldön sze
6. a törv
felekezetek, sz
pítványok min
ingatlanokból,
kereseti adó sz
tőkevagyonból
járadékadóról s
adómentes;
7. a közb
és a horvát-sz
község földköz
vagyon gazdas
8. a 7. p
továbbá a ház
nincsen, amely
vagyonból ered
9. az által
jában említett
dóan nem adó

c) tagosítás vagy másnemű birtokrendezés történik, az a)–b) alatti esetekben az állam, a c) alatti esetben pedig a község, illetőleg az érdekelt birtokosok költségére új földadókataszteri munkálatok készítenők, melyekben az egyes földrészteltek az újonnan megállapított térfogatukkal a talált állapotoknak megfelelő miveltési ágba és minőségi osztályokba veendőek fel.

29. §. A jelen törvény szerint meghatározott kataszteri tiszta jövedelem alapján vetendő ki az adó:

a) az 1. §. 2. pontjában említett esetekben az összes munkálatok befejezését követő évnek kezdetétől, legkésőbb azonban 1912. évi január hó 1-től;

b) az 5. §. szerint felveendő állandó miveltési ágváltozásoknál 1909. évi január hó 1-től;

c) a 6. §. értelmében az 1909. évi január hó 1-től kezdve beállott állandó miveltési ágváltozásoknál a változást követő évnek kezdetétől.

Részletes felmérés, műszaki helyszínelés, tagosítás folytán vagy másnemű birtokrendezésből kifolyólag készült új munkálatok csak a jóváhagyást követő évtől szolgálnak a földadó kivetésének alapjául.

30. §. A kiigazítási munkálatok befejeztéig az állami földadó- és földtehermentesítési járuléka, az 1883. évi XLVI. t.-cz. 1. §-ában és az 1881. évi XL. t.-cz. 3. §-ában megállapított összegek erejéig, a jelenleg érvényben álló százalékok szerint vetendő ki; a munkálatok befejezése után azonban az állami földadó- és földtehermentesítési járuléka egyesítettik és együttesen — tekintet nélkül az e czímen elérendő összegre — az újonnan megállapított kataszteri tiszta jövedelem 20 százalékában állapítatik meg.

A kiigazítási munkálatok befejezése után a földadó a volt határvidéki részeken is ezen százalékban vetendő ki.

31. §. Felhatalmaztatik a pénzügyminiszter, hogy a földadókataszternek az 1. §-ban említett kiigazítását az árterben fekvő birtokoknál akképpen hajtsa végre, hogy a tiszta jövedelem emelkedése esetén — a többlettel szemben — az 1875: VII. t.-cz. 53. §-ának harmadik bekezdésében, illetőleg az 1881: XLII. t.-cz. 5. §-ában e területeknek nyújtott kedvezmény — annak lejártáig — hatályban maradjon.

32. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminiszter bizatik meg, aki e tekintetben Horvát-Szlavon-Dalmátországok bánjával egyetértőleg jár el.

Törvényjavaslat a jövedelemadóról.

I. FEJEZET.

Adókötelezettség.

1. §. Jövedelemadó alá tartozik a jövedelemadó fizetésére kötelezetteknek — az alábbi megszorításokkal — bármely adóköteles vagy pedig adómentes forrásból eredő összes jövedelme.

Jelentő jövedelemadót kötelesek fizetni:

1. a magyar állampolgárok összes jövedelmeik után, ha a magyar szent korona országainak területén laknak, vagy itt rendes lakásuk van;

2. a külföldön lakó magyar állampolgárok a magyar szent korona országainak területéről származó összes jövedelmeik után;

3. a külföldiek, ha a magyar szent korona országaiában laknak, vagy legalább egy évig egyfolytában itt tartózkodnak, vagy ha csupán jövedelemszerzés céljából tartózkodnak itt, összes jövedelmeik után;

4. a 3. pont alá nem tartozó minden külföldi a magyar szent korona országainak területéről folyó azon jövedelmére nézve, mely állami pénztárból huzott szolgálati illetményekből vagy nyugellátásból, ingatlanokból és az ezekkel összekötött jogokból, az általános kereseti adó tárgyát képező haszonhajtó vállalkozásból, végre belföldi ingatlanokra zálogjogilag bekeblezett követelésekből, valamint a tőkekamat- és járadékadóról szóló törvény 1. §-ának 6. pontjában említett vagyonból és vagyonszerzésből származik;

5. a részvénytársaságok, szövetkezetek, biztosítási vállalatok és bányatársulatok, ha belföldiek összes jövedelmeik, ha pedig külföldiek, a belföldön szerzett jövedelmeik után;

6. a törvényhatóságok, községek (városok), továbbá az egyházfelekezetek, szerzetes-rendek (apátságok, prépostságok), alapok és alapítványok mindazon jövedelem után, mely nem állandóan adómentes ingatlanokból, az ezekkel összekötött jogokból, továbbá az általános kereseti adó szerint adóköteles haszonhajtó vállalkozásból és egyéb oly tőkevagyonból vagy vagyonszerzésből származik, mely a tőkekamat- és járadékadóról szóló törvény 3. §-ának 5., 6. és 14. pontja szerint nem adómentes;

7. a közbirtokosságok, a volt urbéri közösségek, a vagyonszerzők, és a horvát-szlavonországi földközösségek (ideértve Turmező nemes község földközösségét is) osztatlan vagyonuk jövedelme után, ha e vagyon gazdasági ügyeit külön szervezet kezeli;

8. a 7. pont alá nem tartozó egyéb, külön kezelt vagyontömegek, továbbá a házközösségek, ha földadójuk egyénenként felosztva még nincsen, amely esetben a házközösségi tagoknak nem a házközösségi vagyonból eredő jövedelme is a házközösség jövedelméhez számítandó;

9. az általános kereseti adóról szóló törvény 4. §-ának 9. pontjában említett intézeteknek és egyleteknek az a jövedelme, mely állandóan nem adómentes ingatlanokból, az ezekkel összekötött jogokból,

továbbá a tőkekamat- és járadékadóról szóló törvény 1. §-ának 6. pontjában említett vagyonból és vagyonszerzésből származik;

2. §. A közkereseti és betéti társaságoknál, nem cégjegyzett egyéb társas vagy alkalmi vállalatoknál, székes- és társaskáptalanoknál, vagyonszerzőknek részük arányában a tagok adóznak; minélfogva ez a jövedelem egyéb jövedelmükhez számítandó. Ha a részarány határozatlan meg nem állapítható, a részesedés egyenlőnek veendő.

3. §. Az adókötelesnek jövedelméhez az a jövedelem is hozzászámítandó, mely a vele közös háztartásban élő feleségét megilleti.

A feleség csak akkor adózik önállóan, ha a házastársak között a házassági életközösség tartósan megszűnik.

A közös háztartáshoz tartozó többi tagoknak (fel- és lemenők, oldalrokonok stl.) jövedelme rendszerint a háztartás fejének jövedelméhez számítandó. Kivételnek csak az esetben van helye,

a) ha beigazolást nyer, hogy az ily jövedelem nem kerül a háztartás fejének rendelkezése alá;

b) ha a közös háztartáshoz tartozó lemenő 600 K.-át meghaladó szolgálati illetményt élvez, ezen illetményére nézve. A családfő gazdaságában vagy iparüzletében alkalmazott kiskorú (vérszerinti vagy fogadott) gyermekeknek és unokáknak ezen alkalmaztatásukból eredő keresete azonban mindenkor a családfő jövedelméhez számítandó.

Egyéb, a háztartásban fizetés vagy bér fejében alkalmazottak, valamint a kocsosok, albérlők és ágybérlők nem tekintetnek a közös háztartáshoz tartozóknak.

4. §. Mentések a jövedelemadó alól:

1. a király és a királyné;

2. az állam;

3. az idegen államoknak exequaturt nyert követői, ügyvivői és hivatászerű konzulai, ha nem magyar alattvalók, továbbá a követségnél és konzulátusnál alkalmazottak ha külföldiek, végre a mindezeknek vagy családjainak szolgálatában álló külföldiek az 1. §. 4. pontja alá nem eső jövedelmeikre nézve;

4. azok a személyek, melyeknek a nemzetközi jogelvek vagy más hatalmakkal kötött egyezmények alapján jövedelemadómentességre van igényük;

5. a tőkekamat- és járadékadóról szóló törvény 3. §-ának 4. pontjában említett bevételek, ideértve a misemondásra rendelt alapítványokat is;

6. a csődömegek; végre

7. azok a természetes személyek, akiknek évi összes jövedelme a 600 K.-át meg nem haladja.

Az adómentes létminimum a külföldiekre csak akkor vonatkozik, ha igazolják, hogy a külföldről származó összes jövedelmük a fenti összeget túl nem lépi. Ez a rendelkezés a 7. §. szerint fennforgó adómentesség esetében a belföldi adókötelesekre is kiterjed.

5. §. Nem esnek jövedelemadó alá továbbá:

1. az uralkodóház tagjait megillető járadékok (apanage-ok);

2. az adóköteles által kikötés nélkül önként adott (külön magánjogi czímen nem alapuló) támogatások a lemenőknél, felmenőknél és oldalrokonoknál;

3. a Mária Terézia-lovagrenddel és a vitéségi érdemekkel összekötött járandóságok; a sebesülési pótdíjak;

4. a gazdasági munkás- és cselédségélléptár által nyújtott segélyek; az 1907: XIX. t.-cz. alapján élvezett betegségi segélyek és balesetbiztosítási járadékok;

5. a törvényhatóságok és községek (városok) regale-kárta'ánítási kötvényeiből eredő bevételek, valamint az általuk gazdasági munkás-házak építésére adott tőkék kamatai;

6. az 1. §. 7. és 8. pontjában említett vagyonszerzők jövedelméből a tagoknak netán járó részesedés;

7. az 1884: XVII. t.-cz. 147. §-ának harmadik bekezdésében említett és az ipartestületek által létesített szövetkezeteknek, továbbá azoknak a mezőgazdasági termelő és elárusító szövetkezeteknek, melyek a tagjaik által termelt nyers termékeknek az illető gazdasági ággal természetesen összefüggő feldolgozására és eladására szorítóknak és a feldolgozandó nyers termékeket mástól mint a szövetkezet tagjaitól be nem szerzik, ebbeli tevékenységükből eredő jövedelme;

8. a fegyveres erőhöz tartozó tényleges szolgálatban lévő, vagy várakozási illetékek szabadságot tisztek (hadbírák, katonaeorvosok, csapat-számvevők) és táborigazgatók, valamint a legénység összes szolgálati illetménye, továbbá a nyugdíjazott, de helyi alkalmazásban álló tiszteket a nyugdíj betudásával megillető összes szolgálati járandóság;

9. a pénzügyi legénység, ideértve a biztoshelyetteseket is; az államfogházak, fegyházak, börtönök és fogházak őrei; a székesfővárosi állami és egyéb városi rendőrség őrszemélyzete, mindannyian a tényleges szolgálatból folyó járandóságaik után;

10. a véderőhöz tartozóknak mozgósítás esetében járó illetménye az 1881: LIII. t.-cz.-ben foglaltakhoz képest;

11. a nyilvános iskolák tanulóinak megánnításból vagy eféle magánfoglalkozásból eredő keresete, ezeknek és a papnövendékeknek ösztöndíjai;

12. az 1. §. 6. pontjában említett adóköteleseknél az a jövedelem, mely oly vagyontárgyakból származik, melyek hasznélvezete nem illet, hanem a javadalmast illeti.

6. §. Ha a jövedelemadó fizetésére kötelezettek az előző §. 7–9. pontjaiban adómentesnek nyilvánított jövedelmén kívül más adóköteles

jövedelme is van, a jövedelemadó az adómentes és adóköteles jövedelem együttes összege alapján állapítandó ugyan meg, de abból csakis az adóköteles jövedelemre eső arányos rész írható elő.

7. §. Ha az adóköteles beigazolja, hogy a külföldről folyó jövedelme után jövedelemadót vagy ennek megfelelő adót a külföldön már fizet, ez a jövedelem viszonyosság esetében adózatlanul marad.

8. §. Üzletüket a monarchia mindkét államának területére kiterjesztő vállalatoknak a jelen törvény határozmányaitól netalán eitérő adózását a vonatkozó törvények szabályozzák.

II. FEJEZET.

Az adóköteles jövedelem meghatározása.

1. Általában.

9. §. Adóköteles jövedelemnek tekintendő az adókötelesnek bármely forrásból eredő és akár tényleg befolyó, akár öt megillető pénzbeli vagy értékkel bíró egyéb bevétele, amelyhez a saját házában, vagy illetménykép, vagy ingyen birtok lakásának használatára, továbbá akár a sajátjából felhasználta, akár illetménykép vagy ingyen kapott gazdasági, üzleti és más cikkeknek pénzértéke is hozzászámítandó. Ennek a nyers jövedelemnek a jelen törvény szerint megengedett levonások után fennmaradó része alkotja az adóköteles tiszta jövedelmet.

10. §. Ajándékozott vagy örökölt vagyon és életbiztosítási tőkék csak hozadékukban kerülhetnek adó alá.

E szempont alá esik az ingatlanok és egyéb vagyontárgyak adásvételéből származó nyereség is, kivéve, ha az ilyen foglalkozás az általános kereseti adóról szóló törvény szerint adótárgy, vagy továbbá, ha a vagyontárgyknak adásvétele nyereszkesedés céljából történik, mely esetben azonban a nyereség mellett a netáni veszteség is figyelembe veendő.

11. §. A nyers jövedelmet az adóévet megelőző naptári év eredménye alkotja. Kivételnek csak a 21. §. I. 1. és II. pontjában említett járandóságokra van helye, melyek az adóösszeírás és bevallás idejében fennálló nagyságukban veendő adóalapul.

A nyers jövedelem kiszámításánál a 15. §-ban említett jövedelemforrásoknak az adóév kezdetén, illetőleg az összeírás idejében meglévő állaga irányadó. Ehhez képest a megengedett levonások is abban az évi összegben veendő figyelembe, amelyben a meglévő jövedelemforrást terhelik.

Az adóköteles kérelmére csak a tényleg peressé vált s a tőkekamat- és járadékadóról szóló törvény 22. §-ában említett jövedelem számbavétele marad el, de a per befejeztével megtérült bevétel még akkor is adóalap, ha az illető adótárgy már meg is szűnt.

Ha valamely bevételi forrásnak évi eredménye még nincs, de az ismeretes, úgy ez az összeg, különben pedig a vélelmezett évi jövedelem az adóalap.

Amennyiben a jövedelemforrás gazdasági éve a naptári évvel nem azonos, az adókövetést közvetlenül megelőzőnek az az üzleti (gazdasági) év tekintendő, melynek végeredménye a kivetés időpontjában ismeretes.

A cégjegyzett nyilvános számadásra kötelezett vállalatoknak jövedelemadója mindenkor a vállalat kereseti adójának megállapítására szolgáló mérlegben nyugszik. Egyéb esetekben azoknál, akik kereskedelmi vagy szabályszerű üzleti könyveket vezetnek és üzletük (üzemük) nyereség- és veszteségszámláját hitelesített alakban bemutatják, s ha továbbá ez a könyvvitel kielégítő, vagy ha az ellene felmerült nehézményeket akár a kivetési, akár a jogorvoslati eljárás során megejtett vizsgálat megejtette:

a) a mező- és erdőgazdaság,

b) a kereskedés és ipar, bányászat és általában az általános kereseti adó alá eső foglalkozások jövedelme ezek mérlegének tekintetbe vételével állapítandó meg.

12. §. Az adóköteles tiszta jövedelem kiszámításánál az egyes jövedelemforrások nyers bevételéből a következő tételek vonhatók le:

1. A nyers bevétel megszerzésére (kitermelésére), biztosítására és fenntartására fordított összes kiadások, ideértve a leltári vagyon karbantartására, pótlására és kezelésére fordított kiadásokat is.

2. Épületeknél a rendszerint szükséges tatarozási s karbantartási költségek, nemkülönben az épületek használatával járó vízvezetési, kéményseprési, világítási, éjjeli őri, járdatisztítási s egyéb mellékköltségek, amennyiben az adókötelest terhelik.

3. Az épületek, gépek, valamint az egyéb holt leltári tárgyak elhasználása fejében eszközölt rendes évi leírások, amennyiben ezek az üzleti kiadások között már elszámolva nincsenek. Ha a leírás nagysága ellen aggály merül fel, annak összege a kivetés során — esetleg szakértő közbejöttével — állapítandó meg.

Értékesítként pótlására szolgáló tartalékalap csak a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kereseti adójáról szóló törvény szerint alakítható adózatlanul.

4. Az üzleti (üzemi) veszteségek, ide nem értve a nyers jövedelem kiszámítását megelőző évekből származó veszteségeket, melyek le nem vonhatók; továbbá a beigazolt kamat-, járadék- és haszonbérveszteségek, a kárbiztosítással nem fedezett és a jövedelmet érintő elemi kárveszteségek.

5. A kárbiztosítási díjak, továbbá az üzem (üzlet) folytatásával kapcsolatos állami és községi (városi) közvetett adók, illetékek és vámok;

végül azok a járulékok és összes költségek, amelyek a fennálló törvények értelmében a gazdasági, ipari és egyéb alkalmazottak (cselédek) után fizetendők.

6. Bányavállalatoknál a társaspénztárak részére, valamint az egyházi, iskolai és a pótdók kivételével községi célokra fizetett járulékok, továbbá a bányamegyei intézmények, segédvadások, al- és megyetárnák költségeiben való részvétel és használt bányaszolgalmak kárpótlása, a bányamiveléshez szükséges beleegyezésért fizetett ellenszolgáltatások (termelési jutalékok); végül a bányamérték-illeték és a zártkutatmányi felügyeleti illeték.

7. A beigazolt és az adóköteles által fizetendő adóssági kamatok, a haszonbér és egyéb magánjogi czimen alapuló terhek, a telekkönyvileg bekebelezett közadók és kincstári bérhátralékok után járó kamatok kivételével.

A részvénytársulatoktól, szövetkezetektől s hitelt nyújtó intézetektől felvett és bizonyos évek alatt törlesztendő kölcsönök évi kamatának — változatlanul a törlesztési idő egész tartamára — az az összeg veendő, mely a kötvényben megállapított kamatláb szerint a kölcsönvett tőkeösszeg után egy évre esik.

8. Állami és általában a közszolgálatban alkalmazottaknál a szolgálati díj és a nyugdíjalapjárulékok, magánszolgálatban levőknél a nyugdíjalapjárulékok, valamint a tényleg fizetett értékbiztosítási díjak, amennyiben egy adózónál 200 K. t, illetőleg a közös háztartás keretében együtt adózóknál (3. §.) 400 K.-t évenként meg nem haladnak.

A szolgálati illetményekből, nyugdíjakból és ellátásokból eredő jövedelem megállapításánál az adósságok és ezek kamatai, valamint az egyéb magánjogi czimen alapuló terhek figyelembe nem vehetők.

13. §. Az előző §-ban említett kiadások csakis abból az évi nyers jövedelemből vonhatók le, amelyet közvetlenül terhelnek. Részben adómentes, részben adóköteles jövedelmeknél a levonás nagysága — aggály esetén — a rendelkezésre álló adatok alapján, esetleg szakértő útján határozandó meg.

Az 1. §. 2. pontja esetében, valamint külföldieknek a levonható terhek és kiadások közül csupán azok vehetők figyelembe, melyek a belföldi jövedelemforrásokat terhelik és azok érdekében merültek fel. Erre nézve a tartozás zálogjogának telekkönyvi bekebelezése egymagában még nem elegendő bizonyíték.

14. §. A nyers jövedelemből nem vonhatók le különösen:

1. a 12. §. 5. pontja alá nem eső köztartozások;

2. az adóköteles által nyújtott ajándékok, adományok, segélyek és egyéb eféle ingyenes szolgáltatások;

3. azok az összegek, melyek a törzsvagyon gyarapítására, az üzem (üzlet) nagyobbitására, tőkeemelésre vagy tőkeapasztásra, adósságok törlesztésére fordítottak;

4. az 5. §. 2. pontjában említett rokoni támogatások; továbbá a háztartás keretében együtt adózók (3. §.) munkájának bérértéke vagy ellenértéke;

5. az adóköteles által üzletébe befektetett tőkéinek vagy a közös háztartáshoz tartozó családtagoktól kölcsönvett tőkéknek általa használt kamata;

6. azok a költségek, melyeket az adókötelezett háztartására, hozzátartozóinak (3. §.), valamint a háztartásában alkalmazott szolgáló és egyéb személyeknek tartására és ellátására esetleg a saját gazdaságából vagy üzletéből vett termékek és cikkek fogyasztásában fordít, nevezetesen lakásra, ételmezésre, ruházatra, kiszolgálásra, gondozásra, nevelítésre, illetőleg általában a személyes szükségletek kielégítésére felhasznál. A háztartáshoz tartozó családtagokra fordított ezek a kiadások együttes adózás esetén (3. §.) akkor sem vonhatók le, ha az eltartás még külön jogcímen is biztosítva van.

2. A főbb jövedelemforrások szerint.

15. §. A jövedelembecslésnél a következő főbb jövedelemforrások különböztetendők meg:

- az erdő- és mezőgazdasági üzem eredménye;
- az épületek használatára;
- az ipar, kereskedelem, bányászat és egyéb az általános kereseti adó alá eső haszonhajtó foglalkozás jövedelme;
- a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok jövedelme;
- a tőkevagyonból és egyéb a tőkekamat- és járadékadó tárgyát képező bevételekből eredő jövedelem;
- a szolgálati viszonyból származó illetmények és ellátások.

a) A földbirtok jövedelme.

16. §. Önkezelés esetén a mező- és erdőgazdasági üzem s a vele kapcsolatos jogok jövedelmét a saját gazdálkodás folytán tényleg elért tiszta nyereség alkotja.

A mező- és erdőgazdaság bérbeadása esetén a bérbeadó nyereségét a haszonbér, a részéről fenntartott egyéb haszon, valamint a bérlő által netán teljesítendő további szolgáltatások értéke alkotja, leszámítva ebből a bérbeadóra nehezedő és e törvény szerint levonható kiadásokat és terheket.

A tényleg elért tiszta jövedelem alapján becsülendő meg a haszonbérli jövedelme is, melyhez a birtokkal együtt bérbé vett lakásának használatára is hozzászámítandó; ellenben a bérösszeg és a bérbeadó

részére
levonandó
H
folytán
A
alapul

17.
hasznél
lembe
H
általán
ben vo
viszony
a haszn
után ak
egyenlő.

El
teknél
bánya-
folytán

c) Az

18.
kereseti
kozott
általános
törvény
jövedelm
kötelezet
járandós

A
hasznbér
tulajdon
abból lev
Ha

arra a
valamely
valónál
nos kere
foglalkoz
felelme

d)

19.
a tartalé
tarkozó t
maradván
ellenben
vagy a re
szerinti fe
hető befel
a tartalé
a bányá
adott ösz
üzleti köl

A ta
a) b
b) g

a leltári
szolgáltól
tetésüktől
Adó
vények ut
törlesztés
okmányba
kiállító h
következh

e) A tőke

20. §

alanyt me
1. a
kamatok,
kezeti üzle
2. a
kötvények
3. b
külföldön
4. a

részére vagy ennek nevében teljesített bármint szolgáltatás értéke abból levonandó.

Hányadrészes bérlet esetén mindkét fél jövedelmét a gazdálkodás folytán elért tiszta nyereségnek reá eső része alkotja.

Az erdő fájának eladása esetén a vételár teljes összegében adóalapul veendő.

b) *A házbirtok jövedelme.*

17. §. A házbéradó alá eső épületeknél a béradó alá vont tiszta haszonérték az adóalap, leítve ebből a házadótörvény szerint figyelembe vett laküresedés tartamára eső részt.

Ha az épület egészben vagy részben házosztályadót fizetett, vagy általános házbéradó alá nem tartozó helyeken az évnek csak egy részében volt bérbeadva, a nyers haszonérték a helyi vagy környékbeli viszonyokhoz és a tényleges használatához képest becsülendő meg. Ez a haszonérték azonban nem lehet kisebb annál az összegnél, mely után akkora házbéradó esnék, mely a kivett házosztályadó összegével egyenlő.

Elmarad a jövedelem külön megbecsülése mindazoknál az épületeknél és épületrészeknél, melyeknek haszonértéke a mezőgazdasági, bányá- vagy iparüzem (üzlet) jövedelmében már bennfoglaltatik s ennek folytán ezek a házadó külön terhét sem viselik.

c) *Az ipar, kereskedelem, bányászat és egyéb az általános kereseti adó alá eső haszonhajtó foglalkozás jövedelme.*

18. §. Az ipar, kereskedelem, bányászat és egyéb, az általános kereseti adó alá tartozó haszonhajtó foglalkozás jövedelmének a hivatkozott törvény szerint megállapított üzleti nyereség tekintendő. Az általános kereseti adóról szóló törvény alapján mellőzött, de a jelen törvény szerint megengedett és igazolt levonások azonban a tiszta jövedelem megállapításánál tekintetbe veendő. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kereseti adójáról szóló törvény 21. §-ában említett járandóságok szintén ide számítanak.

A 16. §-ban tárgyalt földbérletektől eltekintve, az összes többi haszonbérleteknél a bérlő nyeresége épügy számítandó, mintha a bérlő tulajdonos volna. A nyereséghez értelemszerűleg hozzáadandó, illetőleg abból levonandó tételeket a 16. §. harmadik bekezdése sorolja fel.

Ha a jövedelemadó megállapítása alkalmával a kivető bizottság arra a meggyőződésre jut, hogy az általános kereseti adó alapjául valamely más kivető bizottság által megállapított üzleti nyereség a valónál kisebb mérvben van megállapítva, a már megállapított általános kereseti adó felemelésébe nem bocsátkozhatik ugyan, de az ilyen foglalkozásnak jövedelmét a jövedelemadóban szabad mérlegelése szerint felemlheti.

d) *A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok jövedelme.*

19. §. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok jövedelmét, a tartalékalapok jövedelmének hozzászámításával, a mérleg szerint mutatkozó tiszta nyereség alkotja, melyből az előző évről áthozott nyereségmaradvány és a 7. §. szerint netán adómentes jövedelem leütendő; ellenben az adósságoknak, a külföldi anyaintézetektől nyert előlegeknek vagy a részvényitőkének törlesztésére, az üzlet nagyobbitására, a leltár szerinti felszerelési állapot karbantartásának vagy pótlásának nem tekintendő befektetésére, a 14. §. 1. pontjában említett köztartozásokra, valamint a tartalékalap alakítására fordított összegek hozzászámítandók, ideértve a bányá értékeinek csökkenése címén felszámított, de tényleg ki nem adott összegeket is. Hozzászámítandó még végül a külföldi anyaintézet üzleti költségeiből a belföldi vállalatra áthárított rész is.

A tartalékalapra vonatkozólag megjegyeztetik azonban, hogy

a) biztosító társaságoknál a díjtartalékba,
b) gazdasági, ipari, gyári, közlekedési és bányavállalatoknál pedig a leltári vagyon elhasználása által okozott értékcsökkenés pótlására szolgáló tartalékalapba helyezett összegek mindaddig, míg ezen rendeltetésüktől el nem vonatnak, adómentesek.

Adómentesek továbbá a tőkeemelések céljából kibocsátott új részvények után a névértéken felül befolyt összegek, valamint az alaptőke törlesztésére fordított összegek is oly vállalatoknál, melyek az engedélyokmányban megállapított határidő leteltével ingyen mennek át az engedélyt kiállító hatóság tulajdonába, nem tevéen különbséget, ha az előbb bekövetkezőt megváltás ki is köttetett.

e) *A tőkevagyonból és egyéb a tőkekamat- és járadékadó tárgyát képező bevételekből eredő jövedelem.*

20. §. Tőkevagyonból származó jövedelemnek tekintendők az adóalanyt megillető összeg erejéig:

1. a tőkekamat- és járadékadóról szóló törvény 1. §-ában említett kamatok, járadékok és egyéb bevételek; továbbá a részvények (szövetkezeti üzletrészek) osztalékai;

2. a külön törvényekkel adómentesített belföldi kötvények (elsőbbségi kötvények) és záloglevelek kamatai;

3. bármint külföldi részvénynek vagy értékpapirnak, illetőleg a külföldön elhelyezett tőkének kamata, osztaléka;

4. a postatakarékpénztári betétek kamatai.

f) *A szolgálati viszonyból származó illetmények és ellátások.*

21. §. Szolgálati viszonyból származó járandóságoknak tekintendők különösen a következők:

I. A természetes és a nem természetes személyek szolgálatában (köz- és magánszolgálatban) levőknek

1. fizetés, bér, zsold, díj, tiszteletdíj, lakpénz (lakpénzpótlék), személyi pótlék (zsoldpótlék), korpótlék, működési pótlék és jutalom fejében vagy más egyéb czímen járó, állandó természetű illetménye;

2. jutaléka, részesedési járuléka, egyezmény vagy darabszám szerint járó díja, napidíja, más egyéb, a szolgálati viszonyból, illetőleg a hivatásszerű foglalkozásból az adóalanyt megillető változó természetű járandósága.

A szolgálati járandóságok közé számítandók az egyházi javadalmaknál különösen:

d) a természetbeni járandóságok, továbbá a kézi vagy ígás munkában évenként visszatérőleg huzott és a földbirtok tiszta nyereségének megállapításánál figyelembe nem vett szolgáltatásokból eredő jövedelem;

b) az esketési és kereszteleési, avatási és temetkezési stóladíjakból, valamint általában az egyházi cselekvényekért a jogszokás alapján követelhető díjakból (pl. házszenelési koledából) befolyó jövedelem;

c) a misestipendiumok, istentiszteleti cselekvények végzése céljából tett és egyéb alapítványok kamatjövedelme;

d) az államtól, a község (város) házi pénztárából, az egyházmegyei vagy bármely más közalaptól illetmény (kongrua) kiegészítés, állandó segély, vagy bármely más czímen huzott jövedelem;

e) a helybeli templomvagyon (fabrica) jövedelmi többlete, amennyiben az a fennálló szabályok szerint az adóköteles javadalmazására fordítható.

II. Az I. pontban, továbbá az 5. §. 8. és 9. pontjában említetteknek, valamint mindezek özvegyeinek és árváinak járó nyug- és kegydíjak, nevelési járulékok vagy eféle természetű nyugellátások, végkielégítések és nyugdíjmegváltások, melyeket a szolgálatadótól, nyug- és kegyellátási intézetektől, alapokból vagy alapítványokból huznak.

A természetben járó lakás és az egyéb természetben (ellátásban, földhasználatban stb.) járó illetmények értéke — a szerzettagok kivételével — a helyi viszonyoknak megfelelőleg számítandó. Ha azonban a fennálló szabályok értelmében az ingatlanoknak vagy az egyéb vagontárgyaknak külön adóit a javadalmas köteles fizetni, a szolgálati illetmények ez a része a 49. és 66. §§. alkalmazásánál figyelmen kívül hagyandó.

Az állami alkalmazottaknak természetben járó lakása a fizetési osztályukra megállapított lakpénzben értékelendő.

A VI—XI. fizetési osztályokba sorozott állami alkalmazottaknak lakpénze — tekintet nélkül az állomáshelyükre megállapított magasabb lakpénzre — mindig a negyedik lakpénzosztály szerint veendő számításba.

A természetben járó lakás haszonértékének számbavételénél annak állandó házadómentessége figyelmen kívül marad.

22. §. Azok a járandóságok, melyek meghatározott hivatali, illetőleg szolgálati kiadással (utazással stb.) vannak egybekötve, rendszerint adómentesek.

Ha azonban az ilyen szolgálati illetmény csak részben szolgál a reá háruló kiadások fedezésére, annak többi része adóalapul veendő.

Közszolgálatban levőknek a működési pótlék, időleges napidíj, utiköltség, uti, lótarási és kocsibér-átalány s eféle terhelt járandóság teljes összegében adómentes.

23. §. Kétszeresen számítandó azoknak az ingatlantulajdonosoknak föld- vagy házbirtokból eredő jövedelme, akiknek az ország területén belül állandó lakóhelyük nincs és az ország területén legalább négy hónapot nem töltenek el.

Ez a rendelkezés az uralkodóház tagjaira, valamint a hivatalból távollévőkre nem vonatkozik.

III. FEJEZET.

Adótételek.

24. §. Az alábbi fokozatok szerint a jövedelemadó összege:

600 koronán felül	700 kor.	jövedelemig	5 kor.
700	"	800	6
800	"	900	7
900	"	1,000	8
1,000	"	1,100	9
1,100	"	1,200	10
1,200	"	1,300	11
1,300	"	1,400	12
1,400	"	1,500	14
1,500	"	1,600	16
1,600	"	1,800	19
1,800	"	2,000	22
2,000	"	2,200	26
2,200	"	2,400	30
2,400	"	2,600	34
2,600	"	2,800	38
2,800	"	3,000	44
3,000	"	3,200	50

3,200 koronán felül	3,400 kor. jövedelmig	56 kor.
3,400	3,600	62
3,600	3,800	68
3,800	4,000	74
4,000	4,400	80
4,400	4,800	96
4,800	5,200	112
5,200	5,600	128
5,600	6,000	144
6,000	6,600	160
6,600	7,200	186
7,200	7,800	212
7,800	8,400	238
8,400	9,000	264
9,000	9,800	290
9,800	10,600	316
10,600	11,400	344
11,400	12,200	376
12,200	13,000	410
13,000	14,000	450
14,000	15,000	500
15,000	16,000	550
16,000	17,000	600
17,000	18,000	650
18,000	19,000	700
19,000	20,000	750
20,000	22,000	800
22,000	24,000	900
24,000	26,000	1,000
26,000	28,000	1,100
28,000	30,000	1,200
30,000	32,000	1,300
32,000	34,000	1,400
34,000	36,000	1,500
36,000	38,000	1,600
38,000	40,000	1,700
40,000	44,000	1,800
44,000	48,000	2,000
48,000	52,000	2,200
52,000	56,000	2,400
56,000	60,000	2,600
60,000	64,000	2,800
64,000	68,000	3,000
68,000	72,000	3,200
72,000	76,000	3,400
76,000	80,000	3,600
80,000	84,000	3,800
84,000	88,000	4,000
88,000	92,000	4,200
92,000	96,000	4,400
96,000	100,000	4,600
100,000	104,000	4,800
104,000	108,000	5,000
108,000	112,000	5,200
112,000	116,000	5,400
116,000	120,000	5,600
120,000	124,000	5,800
124,000	128,000	6,000
128,000	132,000	6,200
132,000	136,000	6,400
136,000	140,000	6,600
140,000	144,000	6,800
144,000	148,000	7,000
148,000	152,000	7,200
152,000	156,000	7,400
156,000	160,000	7,600
160,000	164,000	7,800
164,000	168,000	8,020
168,000	172,000	8,240
172,000	176,000	8,460
176,000	180,000	8,680
180,000	184,000	8,900
184,000	188,000	9,120
188,000	192,000	9,340
192,000	196,000	9,560
196,000	200,000	9,780

200,000 K.-án felül a fokozatok 10,000 K.-ként emelkednek, az adótétel pedig fokozatonként 5%.

A kizárólag ipart üző részvénytársulatoknál és szövetkezeteknél azonban 10,000 K. jövedelmén felül az adó kulcsa változatlanul 3%.

Ha 600 K.-án alul is van adóztatásnak helye, 600 K.-tól lefelé a fokozatok 50 koronánként, az adó tételek pedig 40 fillérrel kisebbednek.

IV. FEJEZET.

Az adókiivetés előkészítése.

25. §. A jövedelemadó az adókötelesek vallomásai, az adókötelesek összeírására rendelt összeíró bizottságok összeírásai adatai, s a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) rendelkezésére álló egyéb adatok alapján állapítatik meg.

26. §. A vallomásokban az adóköteleseknek s a közös háztartáshoz tartozó családtagjainak (3. §.) bármely forrásból eredő adóköteles vagy adómentes jövedelme részletesen bevallandó.

Ha olyan jövedelemről van szó, amelynek összegét csak becsléssel lehet megállapítani, elegendő, ha az adózó vallomásában a jövedelem számszerű megjelölése helyett csupán az adatokat közli, amelyekre az adóalap megállapításánál szükség van.

Szolgálati járandóságoknál és ellátásoknál azok összegének pontos kimutatása mellett az illetményt adónak neve, foglalkozása és lakhelye is kiteendő. A 22. §. második bekezdése esetében a kiadásokkal terhelt illetmény egész összegében s a reá háruló kiadások elkülönítve képezik a bevallás tárgyát.

Kamat- és járadékjövadelmeknél az azok fizetésére kötelezett neve és lakhelye is kiteendő. Ha azonban az előző évben már adó alá vont tőkekamat- és járadékjövadelmekben változás nem állott be, elegendő, ha a fél folytatólagos bevallásában e körülményre csak hivatkozik.

27. §. A vallomást önrendelkezési joggal nem bírók, valamint a nem természetes személyek nevében a törvényes képviselő adja, aki ezeknek érdekeit a továbbiakban felelősség mellett szintén képviseli. A szolgálatban álló kiskorúak azonban, ha kinevezésszerű rendelvénnyel biztosított szolgálati illetményük az évi 600 K.-át meghaladja, vallomásukat önmaguk adják.

A nyereség- és veszteségszámla (11. §) a vallomáshoz csatolható.

A vallomások tartalma hivatalos titokként kezelendő; ennél fogva a vallomást az összeíró bizottságnak átadni nem szabad s ha a vallomás boríték alatt nyújtott be, azt csak a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) bonthatja fel.

Ha a vallomásadásra kötelezett a vallomási ívet kiállítani nem tudná, a községelöljáróság (városi adóhivatal) köteles a tollba mondott vallomás alapján a vallomási ívet kitölteni s ennek megtörténtét hivatalból igazolni.

A vallomások benyújtásának határideje, azok kiállítása és gyűjtése tárgyában a pénzügyminiszter rendeletileg intézkedik.

28. §. Vallomást adni nem kötelesek:

1. az államnak, a kir. kormány igazgatása alatt álló közalapítványoknak, a törvényhatóságoknak és községeknek (városoknak) alkalmazottai, ha kinevezésszerű rendelvénnyel biztosított állandó természetű (21. §. I. 1. pont) és akár egészben, akár részben természetben járó illetményekből nem álló szolgálati járandóságikon, nyugdíjkon vagy hasonló ellátásukon (21. §. II. pont) kívül sem maguknak, sem a velük közös háztartásban élő családtagjaiknak (3. §) semminemű más jövedelmük, illetőleg változó természetű szolgálati járandóságuk (21. §. I. 2. pont) nincs;

2. az 1. pontban említettek özvegyei és árvái, ha nyug- vagy kegydíjukon, nevelési járulékokon és egyéb ellátásszerű járandóságikon kívül sem maguknak, sem a velük közös háztartásban élő családtagjaiknak (3. §.) semminemű más jövedelmük nincs;

3. azok az adóköteles természetes személyek, akiknek adóköteles évi jövedelme a 2000 K.-t meg nem haladja, kivéve, ha a vallomás beadására a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) őket külön fel nem hívja, amikor aztán vallomást adni tartoznak. Egyébiránt az a jog, hogy vallomást adhassanak, ezeket az adózókat is megilleti.

Ellenben azok, akiknek évi 600 K.-t meghaladó és kinevezésszerű rendelvénnyel biztosított szolgálati járandóságuk, nyugdíjuk vagy ellátásuk van, összjövedelmüket mindenkor bevallani tartoznak, hacsak a fenti 1-2. pont alá nem tartoznak;

4. a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok.

29. §. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok jövedelemadója e vállalatok kereseti adójának pótlékát képezi, melyet e vállalatok kereseti adójának kivetésére megállapított eljárás szerint és azzal egyidejűleg a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) vet ki. A kivetés ellen a fellebbezés ugyanaz, mint a kereseti adónál, sőt a jogorvoslat mindkét adónem ellen egy beadványban is egyesíthető. Ennél fogva a jelen törvénynek azok a rendelkezései, melyek az adókiivetés előkészítéséről, az adó kivetéséről s a kivetett adó ellen megengedett jogorvoslatokról szólnak, e vállalatokra nem vonatkoznak.

30. §. Az általános adókiivetés megindításakor s a pénzügyminiszter által megállapított módon és időben tartozik:

1. minden ház tényleges birtokosa vagy ennek képviselője (meghatalmazottja), lakások, illetőleg üzleti helyiségek szerint csoportosítva, a házban lakók nevét és foglalkozását, ezek évi lakbérét, továbbá minden albérletbeadó albérletit és az általuk fizetett bérösszeget kimutatni;

2. minden háztartás feje a közös háztartáshoz tartozókat (3. §.) név és a kiskorúakat még kor szerint is felsorolni és ezek közül megjelölni azokat, akiknek önálló, a családfő rendelkezése alá beigazoltan nem kerülő jövedelmük is van, amely az összeírásnál a jogosult nevében veendő számitásba;

3. mindenki, aki bármilyen szolgálati illetmény vagy nyugellátás (21. §.) kifizetésére van kötelezve, az illetményre vagy ellátásra jogosítottak név-

jegyzékét, a tében a fol előző évben községenként nem szolt a veendő fel előzőleg megfizetett összeg megemlítését megtörtént.

Az 1. szállodákban ottani megsz

Az 1. ségi előjárás szik, a 2. pe kimutatás pe ságnak küldi

Aki az község előjár azonban a fe

A szolg ellátásoknak és községi (vá is kiterjed, ak lezve nincsen tartásával meg köteles elkész megküldeni.

A jelen vett adatok az

31. §. A előjárásnál ségnek kivetési adóköteles álla

Több lak sorban az ad községelőjáró nem vette, ez külön jelentés meghallgatásáva gatóság illetke

A külföld kiknek az orsz nincs, itteni utó

Az adóköv illetőleg törvény

Az ország az ipari vagy ke

joga biztosítva v

Vitás esete tileg szabályozza

32. §. A je (városok) a pén igazgatóságnak (a alakított összeíró

Az összeíró és helyettesét leh alkalmazottak sor

a tagokat és pótl adózók közül vál

a községi (városi) marasztalando el

tanács) mondja k ügyigazgatósághoz bizottsághoz van

Az adóössze okvetlen bef-jezen az adóösszeíró biz

munkálatok a meg Észlelt hany

ügyigazgatóság (a hivatalból látja e

marasztaló határo fellebbezésnek hely

Az összeíró h viseli, a pénzügyi visszautazási költ

33. §. Az öss birtok-, vagyon- és meghallgatásával is mely a megadóztat

alaján tartozik az nek ottani valószin elkülönítve — felbe viszonyaikból követ jövedelmet is feltün

jegyzékét, a lakás, foglalkozás, valamint a 21. §. I. 1. és II. pontja esetében a folyó évre járó, a 21. §. I. 2. pontja esetében pedig a megelőző évben kifizetett illetmények összegének egyenkénti megjelölésével, községenként (városenként) elkészíteni. Ha az utóbb említett illetmény nem szolt a megelőző év egész tartamára, a tényleg kifizetett összeg veendő fel a kimutatásba; ha pedig ez a járandóság az összeírást megelőzőleg még csak az adóév elején keletkezett, a folyó évben tényleg kifizetett összeget tartozik az erre kötelezett kimutatni, mindkét esetben megemlítve azt az időpontot is, amelytől fogva s ameddig a kifizetés megtörtént.

Az 1. pontban foglalt bejelentési kötelezettség nem terjed ki a szállodákban és vendéglőkben megszállott azokra az utasokra, akiknek ottani megszállás nélkül való tartózkodása három hónapon túl nem terjed.

Az 1. pontban felsorolt adatokról szóló kimutatások annál a községi előljárásnál (városi adóhivatalnál) nyújtandók be, ahol a ház fekszik, a 2. pontban említett kimutatás a fél lakhelye, a 3. pontban említett kimutatás pedig a javadalmas lakhelye szerint illetékes községelőljárásnak küldendő be.

Aki az itt felsorolt kimutatásokat kiállítani nem tudja, adatait a község előljárásának szóbelileg is előadhatja, a felvétel helyességéért azonban a felelősség őt terheli.

A szolgálati illetményeknek, valamint a nyugdíjaknak és egyéb ellátásoknak kimutatási kötelezettsége azokra az állami, törvényhatósági és községi (városi) alkalmazottakra, illetőleg ezeknek özvegyeire és árváira is kiterjed, akik a 28. §. 1-2. pontja értelmében vallomásadásra kötelezve nincsenek. Ezek járandóságainak kimutatását a járandóság nyilván-tartásával megbízott számvévisés, illetőleg a községi (városi) előljárás köteles elkészíteni és a lakhelyükre nézve illetékes községelőljárásnak megküldeni.

A jelen szakaszban említett és a községi előljárás által kézhez vett adatok az összeíró bizottságnak rendelkezésére bocsátandók.

31. §. A jövedelemadóra vonatkozó vallomások annál a község-előljárásnál nyújtandók be s a jövedelemadó rendszerint annak a községnek kivetési lajstromában állapítatik meg és ott iratik elő, ahol az adóköteles állandóan lakik, vagy tartózkodik.

Több lakhely esetén az adókövetés helyének megválasztása első sorban az adókötelest illeti meg, aki ebbeli elhatározását az illető községelőljárásnak bejelenteni köteles. Ha a választás jogát igénybe nem vette, ez esetben a községelőljárásoknak a lakhelyeket felemlítő külön jelentése alapján az adókövetés helyét — a fél netáni újabb meghallgatásával — a pénzügyigazgatóság, illetőleg több pénzügyigazgatóság illetékessége esetén a pénzügyminiszter állapítja meg.

A külföldön lakó azok a magyar állampolgárok (1. §. 2. pont), kiknek az ország területén sem lakhelyük, sem tartózkodási helyük nincsen, itteni utolsó lakhelyükön veendő adó alá.

Az adóköteles nem természetes (jogi) személyek igazgatóságuk, illetőleg törvényes képviselőjük székhelyén adóznak.

Az országban nem lakó külföldiek ott adóznak, ahol az ingatlan, az ipari vagy kereskedelmi vállalat vagy telep fekszik, a követelés zálogjoga biztosítva van, illetőleg a vagyonjog létezik.

Vitás esetekben az adókövetés helyét a pénzügyminiszter rendeletileg szabályozza.

32. §. A jelen törvény szerint adókötelesek összeírását a községek (városok) a pénzügyminiszter rendeletéhez képest s a kir. pénzügyigazgatóságnak (adófelügyelőnek) felügyelete és ellenőrzése alatt, évenként alakított összeíró bizottságok által teljesítik.

Az összeíró bizottság 3 tagból és ugyanannyi póttagból áll. Elnökét és helyettesét lehetőleg a pénzügyi tisztviselők vagy a községi (városi) alkalmazottak sorából a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) jelöli ki, a tagokat és póttagokat pedig a községelőljárás (városi tanács) az adózók közül választja. Aki a választást alapos ok nélkül el nem fogadja, a községi (városi) szegényalap javára 100 K-ig terjedhető pénzbírságban marasztalandó el. A marasztaló határozatot a községelőljárás (városi tanács) mondja ki, mely ellen 15 nap alatt másodfokon a kir. pénzügyigazgatósághoz (adófelügyelőhöz), harmadfokon pedig a közigazgatási bizottsághoz van fellebbezésnek helye.

Az adóösszeírás a pénzügyminiszter által kitűzött határidő alatt okvetlen bef. jezendő. Ehhez képest városokban és nagyobb községekben az adóösszeíró bizottság oly számban küldendő ki, hogy az összeírási munkálatok a megkívánt határnapra elkészüljenek.

Észlelt hanyagság vagy indokolatlan késedelem esetén a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) az összeírást a község (város) költségén hivatalból látja el. Ennek a felmerült költségek megfizetéséről szóló marasztaló határozata ellen 15 nap alatt a pénzügyminiszterhez van fellebbezésnek helye.

Az összeíró bizottságnak netáni eljárási költségét a község (város) viseli, a pénzügyi közegnek napidija és a községbe való oda- és visszautazási költsége azonban az államot terheli.

33. §. Az összeíró bizottság a kerületéhez tartozó adókötelesek birtok-, vagyon- és egyéb kereseti viszonyai felől, szükség esetén mások meghallgatásával is, beható tájékozást szerez és minden adatot beszerez, mely a megadóztatás elbírálására alkalmas. Ezen adatok és puhatolások alapján tartozik az összeíró bizottság a területén lakó adókötelezetteknek ottani valószínű jövedelmét — jövedelemforrások szerint (15. §.) elkülönítve — felbecsülni; azoknál pedig, akiknek évi jövedelme, életviszonyaikból következtetve, a 3000 K.-t meg nem haladja, az évi össz-jövedelmet is feltüntetni.

Külön jegyzékekbe foglalandók azok a jövedelemadóforrások és ezeknek kipuhított hozadéka, melyeknek tulajdonosai más összeíró kerületekben laknak. Ha az ilyen adóköteles ugyanabban a községben (városban) lakik, ez a jegyzék az illetékes összeíró bizottságnak, ellenkező esetben pedig legkésőbb 3 nap alatt annak a pénzügyigazgatóságnak (adófelügyelőnek) küldendő meg, melynek kerületében az adóköteles állandóan lakik.

Ha az elnök a bizottság becsülésével nem ért egyet, javaslatát külön adja elő.

Az összeírás befejeztével az összes előmunkálatok és adatok a községelőljárás útján a kir. pénzügyigazgatósághoz (adófelügyelőhöz) haladéktalanul felterjesztendők.

34. §. Az illetékes pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) azokra nézve, kiknek évi jövedelme — nézete szerint — a 600 K.-át meghaladja, adóköszámitási javaslatokat készít. Evégből az összeíró bizottságok munkálatait s a beérkezett vallomásokat előleges bírálat alá vonja és utóbbiaknak adatait esetleg szakértők vagy más a dologban jártas egyének meghallgatása után javaslatában kiegészíti és helyesbíti, sőt evégből az adókövetést érintő nyomós tények és körülmények tárgyalására az adókötelest is megidézheti; továbbá az összeíró-bizottság munkálataiban netán észlelt hibákat kiigazítja vagy a hiányokat pótoltatja és egyéb a kivetéshez szükséges adatokat a lehetőségig teljessé teszi.

Ha a fél vallomást nem adott, köteles a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) — a jogkövetkezményekre való utalással — az illető vallomásának 8 nap alatt leendő beadására felhívni. Ez a felhívás azonban a 36. §. következményei alól nem menti fel az adózót.

A kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) javaslatainak kidolgozásánál a rendelkezésére álló összes adatokat szabadon mérlegeli.

35. §. Az adóköszámitási javaslatokból községenként (városenként), illetőleg Horvát-Szlavonországok területén adóköszégenként (városi községenként) készült lajstromok — az adókövetés megindítása előtt — előre kihirdetendő 8 napra a község (város) házában oly czéltől teendő ki közszemlére, hogy azokat mindenki megtekinthesse, s azokra netáni észrevételeit bárki is megtehesse.

Ezek az észrevételek az adókövetés megkezdéséig írásban a kir. pénzügyigazgatóságnál (adófelügyelőnél), utóbb pedig az adókövető bizottságnál — akár szóval, akár írásban — terjeszthetők elő.

36. §. Aki vallomását az előirt határidőben be nem adja, a kivetés során megállapított adónak 5⁰/₀-át fizeti pótlék fejében, melyet a kivető bizottság egyidejűleg állapít meg s a kivetési lajstromba is bevezet. Ha azonban a fél adójának bizottsági tárgyalásán személyesen vagy meghatalmazott által részt vesz és igazolja, hogy vallomását elháríthatatlan akadály miatt nem adhatta be, avagy a hozzá intézett felhívásnak (34. §) ez okból nem felelhetett meg, a pótlék kivetése mellőzendő.

Ha a kivetett adó a jogorvoslati eljárás során emelkedik vagy apad, vagy évközben megszűnik, ennek megfelelőleg a pótlék is helyesbítendő, illetőleg törlendő.

Törlendő a pótlék akkor is, ha a jogorvoslati eljárás során igazolattik, hogy a mulasztást elháríthatatlan akadály idézte elő.

V. FEJEZET.

Adókövetés.

37. §. A jövedelemadót az annak kivetésére alakított adókövető bizottságok — még pedig az általános kereseti adó alá eső adókötelesek általános kereseti adójával egyidejűleg — évenként állapítják meg.

Az adókövető bizottság három év tartamára alakul és pedig:

- a) minden közigazgatási járás székhelyén;
- b) Budapest székesfőváros mindegyik közigazgatási kerületében és minden törvényhatósági városban;
- c) minden, legalább 10,000 lakossal bíró községben (városban).

Felhatalmazatik a pénzügyminiszter, hogy a mutatkozó szükséghez képest több adókövető bizottságot is alakíthasson.

38. §. Az adókövető bizottság 7 rendes és 6 póttagból áll. Ezek közül elnököt, továbbá két rendes és két póttagot a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) javaslatára a pénzügyminiszter, két rendes és két póttagot a mezei gazdálkodással foglalkozók vagy a háztulajdonosok köréből a vármegye alispánja, illetőleg törvényhatósági városokban a polgármester nevez ki, két rendes és két póttagot pedig a pénzügyminiszter felhívására — attól számítva 15 nap alatt — az illetékes kereskedelmi és iparkamarának kereskedelmi és iparosztálya az 1868. évi VI. t.-czikk 18. §-ához képest közös ülésben választ.

Kinevezhető, illetőleg megválasztható a jövedelemadó fizetésére kötelezett minden magyar állampolgár, aki polgári és politikai jogainak teljes élvezetében van és az illető adókövető bizottság kerületében lakik. Mindamellett a bizottság egybeállításánál különös figyelem fordítandó arra, hogy abban a különböző jövedelmek lehetőleg arányosan képviselve legyenek.

Az elnökhelyettest a rendes tagok sorából a pénzügyminiszter jelöli ki.

A választás alá eső póttagok a 37. §. a) pontja esetében a járás székhelyén lakó adóalanyok közül választandók.

Aki bizottsági taggá választatik vagy kinevezetik, e megbízatásnak teljesítését alapos ok nélkül nem tagadhatja meg, kivéve ha ily megbízatásban már részesült és azt az előző ciklusban teljesítette is.

Ha a bizottság megalakulása után annak bármelyik tagja eme jogát a megkívánt feltételek bármelyikének megszüntése következtében

elveszti vagy arról lemondott, a helyére kinevezettnek vagy megválasztottnak megbízása a megalakulásból még hátralevő időnél tovább nem terjedhet.

Bizottsági előadó, szavazat nélkül, a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) kiküldöttje.

39. §. A bizottság tagjai az elnökkel együtt az első ülésben s amennyiben azon mind meg nem jelentek volna, mindenesetre működésük megkezdése előtt, a következő ünnepélyes fogadást kötelesek letenni: „En N. N. becsületesre fogadom, hogy a jelen megbízásommal járó feladatok teljesítésében lelkiismeretesen és részrehajlás nélkül a törvény értelmében fogok eljárni és annak során az adóköteles viszonyairól tudomásomra jutott adatokat szigorúan titokban fogom tartani.”

A titoktartás a bizottsági előadót, valamint a szakértőt is kötelezi; a tárgyalási iratok szintén hivatalos titokként kezelendők.

40. §. A bizottságok elnökei 10 K., tagjai pedig 8 K. napidíjat huznak az államkincstárból.

Ezek a napidíjak a bizottság működése helyén nem lakó bizottsági tagoknak működésük egész tartamára, beleértve az utazási időt is, azon bizottsági tagoknak pedig, akik a bizottság működésének helyén laknak, csak azokra a napokra járnak, melyeken a bizottság tárgyalásaiban résztvesznek.

A bizottság működési helyén nem lakó bizottsági tagok az oda- és visszautazásra vasuton II. osztályu, gőzhajón pedig I. osztályu vitelbért és szabályszerű bérkocsidíjat számíthatnak. Tengelyen való utazásoknál a kilométerenként járó fuvardíjat a pénzügyminiszter rendeletileg szabályozza.

41. §. A tárgyalási határnapokat, illetőleg ama sorozatot, amely szerint az adókiszámítási javaslatok tárgyalás alá kerülnek, az elnök a kir. pénzügyigazgatósággal (adófelügyelővel) egyetértéssel állapítja meg, amelyet a bizottság betartani köteles. Ezt a sorrendet tartozik a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) a bizottság tagjaival is közölni s a tárgyalás megkezdése előtt legalább 8 nappal az illető községben (városban) akképpen közhírré tétetni, hogy abból az egyes adózók azt, hogy adójuk mely napon tárgyalatik, megtudhassák.

A tárgyalandó tételek napi mennyisége akképpen állapítandó meg, hogy lehetőleg 6 hét alatt a bizottság működését befejezze.

Tárgyalási helyiségről, annak fűtéséről és tisztításáról a bizottság székhelyére illetékes községelöljáróság (polgármester) tartozik gondoskodni az esetben, ha állami épületben alkalmas helyiség nincs.

42. §. A nem érdekelt kizárásával a bizottság mindenkor zárt ülésben tárgyal, sőt bármelyik tagjának kívánatára határozatának meghozatalánál — az előadón kívül — még az érdekelt sem lehetnek jelen.

A bizottság határozatképes, ha ülésén az elnökön és előadón kívül legalább három tag jelen van. Ha ennyi tag meg nem jelenik, az elnök a szükséghez képest póttagot hív be s addig, is míg ez megjelenik, a bizottság jelenlevő tagjai — számukra való tekintet nélkül — határoznak.

A bizottság határozatát szótöbbséggel hozza. Ha a tagok szavazata egyenlően oszlik meg, az elnök szavazata dönt.

A bizottság üléseiről jegyzőkönyv vezetendő.

43. §. Ameddig a bizottság elnökének vagy valamely bizottsági tagnak, fel- vagy lemenő ágban rokonának, vagy sógorának, vagy harmadfokig terjedő oldalrokonának, vagy végre illetményt (ellátást) adójának jövedelemadóbecsléséről van szó, az illető tag az üléstől távozni köteles. Ily esetekben az elnök helyét helyettesének vagy valamelyik bizottsági tagnak adja át.

44. §. Az adókövető bizottság az adózó jövedelmének számszerű megállapításánál az előterjesztett adatokat szabadon mérlegeli s amennyiben beható vizsgálat után a vallomásnak helyességére vagy az adóköteles jövedelem nagyságára nézve még el nem osztott kételyei lennének, eljárásában arra törekszik, hogy mindazokat a ténykörülményeket felderítse, amelyeknek ismerete a jövedelem helyes és a valószínűságnak megfelelő felbecsléséhez okvetlen szükséges.

Evégből köteles a bizottság a tárgyaláson önként megjelent adózót a jövedelembecslésre kiható nyomós adatok és körülmények felől kikérdezni, az adókiszámítási javaslatot és indokait vele közölni s az erre tett észrevételeit és kifogásait megfontolni. Jogában áll továbbá

1. a tárgyalásról elmaradt adókötelest felvilágosítás adása végett szükség esetén beidézni;

2. az adózótól egyes meghatározott kérdésekre írásban is feleletet kérni, esetleg a nyereség- és veszteségszámlát tőle bekövetelni;

3. tárgyalásaira tanukat és szakértőket meghívni és meghatározott kérdésekre kihallgatni;

4. könyvvizsgálatot elrendelni az esetben, ha a fél üzleti könyveinek betekintését önmaga ajánlotta fel, vagy ha a nyereség- és veszteségszámla aggályosnak mutatkozik.

A könyvvizsgálat a bizottság által megállapított és az adózóval közölt napon a bizottság székhelyén fogantatandó. Az átvizsgálást — esetleg szakértő közreműködésével — titoktartás kötelezettsége mellett, a bizottságnak egy tagja teljesíti és pedig az adózó, illetőleg megbízottja s a bizottsági előadó jelenlétében.

A könyvvizsgálat eredményéről jegyzőkönyv veendő fel, amelyben az adóköteles jövedelem megállapítására vonatkozó adatokon s az adózónak és a bizottsági előadónak erre nézve tett észrevételein kívül az is felemlítendő, hogy az üzleti könyvek vezetés általában véve milyen s hogy e könyvek mennyiben érdemelnek hitelt és bírnak bizonyító erővel.

A könyvvizsgálat eredményét a bizottság szabadon mérlegeli; s amennyiben a könyvvizsgálat után sem találja az adózó állításait bebizonyítottaknak, az előadó meghallgatása mellett és a rendelkezésre álló egyéb adatok alapján határoz.

Ugyanígy jár el a bizottság akkor is, ha a fél a kitűzött határidő alatt a hozzá intézett felhívásnak nem felel meg.

45. §. Ha a bizottság a bevallott jövedelmet nem találja elfogadhatónak, de nem állanak olyan segédeszközök rendelkezésére, amelyek alapján a megbecsülő jövedelem nagyságát pontosan számszerűen meg tudná határozni, a bizottságnak főleg arra kell törekednie, hogy a jövedelem nagyságát kiváltképpen külső ismertetőjelekből állapítsa meg. Ennél az eljárásnál az adózónak egész gazdasági helyzete, költségeinek nagysága és az egyes jövedelemforrásoknak egymáshoz való viszonya veendő tekintetbe.

46. §. Tényleges viszonyok és adatok iránt, melyekből bárkinek adóköteles jövedelme vagy jövedelemforrásának bevétele megítélhető, köteles mindenki tudomása szerint akár mint tanu, akár mint szakértő felvilágosítást adni, ha erre a kivető bizottság felszólítja és a kihallgatás tiltva nincs.

Nem lehet tanu vagy szakértő az az egyén, aki a bíróságok előtti peres eljárásban mint tanu vagy szakértő ki nem hallgatható, illetőleg a tanuskodást vagy szakértői véleményadást megtagadhatja.

Hogy a tanu vagy szakértő mikor és mennyi napidíjat igényelhet, azt a pénzügyminiszter rendeleti uton szabályozza.

47. §. Ha az adókövető bizottság annak jut tudomására, hogy az adózónak valamely a fennálló törvények szerint adóköteles vagyona vagy jövedelme megadóztatva még nincsen, a jövedelemadó megállapításával egyidejűleg az adózás alól elvont vagyon vagy jövedelem megfelelő adóját is kivetteti, a jövedelemadót pedig az ekként adó alá vont forrásból eredő jövedelem tekintetbe vételével állapítja meg.

Ha az adózás alól elvont vagyonnak vagy jövedelemnek egyidejű megadóztatása bármely okból fogantatosítható nem lenne, a jövedelemadó az ezen forrásból eredő jövedelem figyelmen kívül hagyásával állapítandó meg ideiglenesen, de az adózás alól elvont vagyon vagy jövedelem megadóztatása s ennek alapján a jövedelemadó későbbi felemelése iránt az intézkedések az illetékes pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) útján egyidejűleg megteendők.

48. §. A tárgyalás befejeztével a bizottság minden egyes adózóra megállapítja és bejegyzi a kivetési lajstromba az adóköteles jövedelem összegét s az adófokozat szerint ennek megfelelő adótételt.

A jegyzőkönyvbe iktatott ezen határozathoz mindenkor indoklás is csatolandó.

A bizottság ügyrendjét a továbbiakban a pénzügyminiszter rendeletileg szabályozza.

49. §. Ha a jövedelemben 600 K.-át meghaladó adóköteles szolgálati illemény vagy nyugdíj (nyugdíjmegváltás, végkielégítés) is foglaltatik (21. §.), annak összege — a 12. §. 8. pontja szerint megengedett netáni levonások figyelembevételével — számszerűleg külön is megállapítandó, s a kivetett jövedelemadóból erre eső rész a kivetési lajstromban önállóan kezelendő.

A szolgálati járandóságokra eső jövedelemadónak ezen elkülönítése a következő elvek szerint eszközzendő:

1. Ha az adóalap kizárólag szolgálati illeményből vagy nyugdíjből áll, vagy annak összege e járandóságok fenti összegét egyáltalán nem vagy csak oly mérvben haladja meg, hogy mindkét összeg ugyanazon adófokozat alá esik, a jövedelemadónak teljes összege külön kezelésbe veendő.

2. Ha az adóalap a szolgálati illemény vagy nyugdíj fenti összegét az ennek megfelelő adófokozaton túl haladja meg, az adófokozat szerint utóbbira eső adótétel az összjövedelem után megállapított adótételtől levonandó és külön kezelésbe veendő.

50. §. Ha az adókövető bizottság elnöke a végzést kihirdette, köteles mind az előadó, mind a tárgyalásnál jelen volt adózó vagy meghatalmazottja előszóval az iránt nyilatkozni, kívánja-e az ügyet és ha igen, mely indokokból a felszólamlási bizottsághoz fellebbezni. Ily nyilatkozat hiányában sem a kincstár, sem a fél részéről további fellebbezésnek helye nincs. Nyilatkozni első sorban a fél tartozik.

A szóbeli fellebbezés előadott indoka szóról-szóra bevezetendő a tárgyalási jegyzőkönyvbe, mire az adózónak figyelme különösen felhívandó. Egyben köteles az elnök a felet még arra is figyelmeztetni, hogy szóbeli fellebbezésének indokait 15 nap alatt írásban is kifejtetheti.

51. §. Amint a bizottság egy-egy községre a tárgyalást befejezte, a kivetési lajstromot lezárja s az összes iratokat további megfelelő eljárás végett a kir. pénzügyigazgatósághoz (adófelügyelőhöz) beterjeszti.

52. §. A kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) az általa érvényesített kivetési lajstromot az illető községelöljáróságnak oly meghagyással küldi meg, hogy azt a község (város) házában 8 napon át közzszemlére tegye ki s az adóköteleseket a községben szokásos módon vagy hirdetemény útján figyelmeztesse, hogy azok kivételével, akik az adókövető bizottság tárgyalásán jelen voltak és annak határozatába belenyugodtak (50. §.), ha a bizottságnak határozatát magukra nézve sérelmesnek tartják, a lajstrom kitételétől számított 15 nap alatt a felszólamlási bizottsághoz címzett fellebbezésüket szóval vagy írásban a kir. pénzügyigazgatóságnál (adófelügyelőnél) előterjeszthetik.

A szóbeli fellebbezést e hatóság foglalja jegyzőkönyvbe.

Az előadó, ha fellebbezését a bejelentés alkalmával eléggé nem indokolta meg (50. §.), további indokait az illető bizottság tárgyalásainak befejeztétől számított 15 nap alatt terjeszti elő.

A fellebbezésnek halasztó hatálya nincs.

53. határidő nemzeti Pos

54. bezés fő 55. ság (adó

A f elnököt a három re rendes és működési a vármeg városok p

Am hatóság t

1. H közgyűlés hatóság esetben a rendes és

2. ság közgy

3. H hatóságok sorrendbe minden egy-egy r

Kinc kötelezett teljes él

letében lá fordítandó san képv

Az e Aki nak teljes megbízata

Ha jogát a elveszti va tottnak n nem terje Bizo felügyelő)

A 3 kiterjedne

56. hivatalból nyújtottak A vi

57. fellebbezés kellő időb

A hi együttesen írásban a

Az i kell tárgya

Ha a fellebbe nyomban

58. és az az miután m

Az a határozatá hoz kötve merülnek állapított

Az a az első f A 42 lási bizott

A b letileg sza 59. köteles: 1. a szükséges 2. az kérni, ese

53. §. A fellebbezési, valamint a jelen törvényben említett egyéb határidő, ha utolsó napja vasárnapra vagy Gergelynapra szerinti vagy nemzeti ünnepre esik, a legközelebbi köznapon jár le.

Posta útján való benyújtás esetén a feladás időpontja határoz.

VI. FEJEZET.

Jogorvoslatok.

54. §. Az adókövető bizottság véghatározata ellen beadott fellebbezés fölött az adófelszámolási bizottság határoz.

55. §. Az adófelszámolási bizottság minden kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) székhelyén három év tartamára alakul.

A felszámolási bizottság 7 rendes és 6 póttagból áll. Ezek közül elnököt a belügyminiszter, illetőleg Horvát-Szlavonországokban a bán, három rendes és három póttagot a pénzügyminiszter nevez ki, három rendes és három póttagot pedig a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) működési köréhez tartozó törvényhatóságok választanak. A választást a vármegyei törvényhatóságok a tavaszi közgyűlésen, a törvényhatósági városok pedig a március havi közgyűlésen ejtik meg.

Amennyiben a kir. pénzügyigazgatóság kerületéhez több törvényhatóság tartozik, ezek a választást a következőképpen gyakorolják:

1. Ha két törvényhatóságról van szó, a vármegyei törvényhatóság közgyűlése mindenkor két rendes és két póttagot, a városi törvényhatóság közgyűlése ellenben egy rendes és egy póttagot választ. Ez esetben azonban a pénzügyminiszter által kinevezendő tagok közül egy rendes és egy póttag a városi törvényhatóság adóói közül veendő.

2. Ha három törvényhatóságról van szó, mindegyik törvényhatóság közgyűlése egy rendes és egy póttagot választ.

3. Ha háromnál több törvényhatóságról van szó, az illető törvényhatóságok közgyűlései a pénzügyminiszter által előre megállapítandó sorrendben felvalta gyakorolják a választás jogát oly módon, hogy minden ciklusban más-más három törvényhatóság közgyűlése választ egy-egy rendes és egy-egy póttagot.

Kinevezhető, illetőleg megválasztható a jövedelemadó fizetésére kötelezett minden magyar állampolgár, aki polgári és politikai jogainak teljes élvezetében van és az illető felszámolási bizottság kerületében lakik. Mindamellett a bizottság egybeállításánál különös figyelem fordítandó arra, hogy abban a különböző jövedelmek lehetőleg arányosan képviselve legyenek.

Az elnökhelyettest a rendes tagok sorából a pénzügyminiszter jelöli ki.

Aki bizottsági taggá választatik vagy kinevezetik, e megbízásnak teljesítését alapos ok nélkül nem tagadhatja meg, kivéven, ha ily megbízásban már részesült és azt az előző ciklusban teljesítette is.

Ha a bizottság megalakulása után annak bármelyik tagja eme jogát a megkivánt feltételek bármelyikének megszünte következtében elveszti vagy arról lemondott, a helyére kinevezettnek vagy megválasztottnak megbízatása a megalakulásból még hátralevő időnél tovább nem terjedhet.

Bizottsági előadó, szavazat nélkül, a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) kiküldöttje.

A 39—40. §. határozatai az adófelszámolási bizottságokra is kiterjednek.

56. §. Az adófelszámolási bizottság a fellebbezést tárgyalás nélkül hivatalból utasítja vissza, ha azt a kiszabott határidő eltelte után nyújtották (jelentették) be.

A visszautasításról szóló indokolt határozat a félnek kézbesítendő.

57. §. Az érdekelt fél, ha ő maga vagy meghatalmazottja a fellebbezést valamely elháríthatatlan akadály miatt nem adhatta be a kellő időben, igazolási kérelmet terjeszthet elő.

A hitelt érdemlően indokolandó igazolási kérelmet a fellebbezéssel együttesen, az elmulasztott határidő utolsó napját követő 15 nap alatt írásban a kir. pénzügyigazgatóságnál (adófelügyelőnél) kell benyújtani.

Az igazolási kérelmét a fellebbezéstől elkülönítve, azt megelőzőleg kell tárgyalni és eldönteni.

Ha a felszámolási bizottság az igazolási kérelemnek helyet nem ad, a fellebbezést tárgyalás nélkül visszautasítja; ellenkező esetben pedig nyomban érdemileg letárgyalja.

58. §. A felszámolási bizottság a hozzá érkezett fellebbezéseket és az azokra vonatkozó tárgyalási iratokat behatóan megvizsgálja és miután minden fölmerült kételyt felderített, a fellebbezés fölött határoz.

Az adózó részéről történt fellebbezés esetén a felszámolási bizottság határozatának meghozatalánál nincs a fellebbezésben megjelölt határhoz kötve. Ennélfogva ha tárgyalásai közben előbb nem tudott adatok merülni fel, ezeknek mérlegelésével az adókövető bizottság által megállapított adótételt fel is emelheti.

Az adókövető bizottság előadójának egyoldalú fellebbezése alapján az első fokban megállapított adót leszállítani nem lehet.

A 42—43., továbbá a 45—46. §-ok határozatai az adófelszámolási bizottságra is kiterjednek.

A bizottság ügyrendjét a továbbiakban a pénzügyminiszter rendeltéleg szabályozza.

59. §. Az adófelszámolási bizottság fel van jogosítva, illetőleg köteles:

1. az adókötelest, ha fellebbezésben kéri, vagy ha egyébként szükségesnek látja, felvilágosítás adása végett beidézni;

2. az adózótól egyes meghatározott kérdésekre írásban is feleletet kérni, esetleg a nyereség- és veszteségszámlát tőle bekövetelni;

3. tárgyalásaira tanukat és szakértőket meghívni és meghatározott kérdésekre kihallgatni, esetleg tanukat az illető járásbíró által eskü alatt kihallgattatni;

4. könyvvizsgálatot elrendelni az esetben, ha a fél üzleti könyveinek betekintését önmaga ajánlotta fel vagy ha a nyereség- és veszteségszámla eredménye aggályosnak mutatkozik.

A könyvvizsgálat a bizottság által megállapított és az adózával közölt napon a bizottság székhelyén fogantatandó. Az átvizsgálást — esetleg szakértő közreműködésével — titoktartás kötelezettsége mellett a bizottságnak egy tagja teljesíti és pedig az adózó, illetőleg megbízottja s a bizottsági előadó jelenlétében.

A könyvvizsgálat eredményéről jegyzőkönyv veendő fel, amelyben az adóköteles jövedelem megállapítására vonatkozó adatokon s az adózónak és a bizottsági előadónak erre nézve tett észrevételein kívül az is felemlítendő, hogy az üzleti könyvek vezetése általában véve milyen s hogy e könyvek mennyiben érdemelnek hitelt és bírnak bizonyító erővel.

A könyvvizsgálat eredményét a bizottság szabadon mérlegeli s amennyiben a könyvvizsgálat után sem találja az adózó állításait bebizonyítottak, az előadó meghallgatása mellett és a rendelkezésre álló egyéb adatok alapján határoz.

Ugyanigy jár el a bizottság akkor is, ha a fél a kitűzött határidő alatt a hozzá intézett felhívásnak nem felel meg.

60. §. Az adófelszámolási bizottság a tárgyalás befejeztével hozott határozatát kimerítő indokolás kíséretében jegyzőkönyvébe iktatja s azt szabályszerű módon ugy a félnek, mint a m. kir. pénzügyigazgatóságnak (adófelügyelőnek) kézbesítetteti.

Ha az adóköteles vagy meghatalmazottja a határozat kihirdetésénél jelen volt, e körülmény a határozatban megemlítendő.

Az 1896. XXVI. t. cz. 94. §-ának rendelkezéseire a fél mindenkor figyelemzetendő.

61. Az adófelszámolási bizottság határozata ellen a közigazgatási bírósághoz csakis az alább megjelölt esetekben van panasznak helye.

Panaszjoggal élhet:

1. a bizottság előadója mint a kincstár képviselője,

a) ha a létminimum helyt nem álló indokok alapján állapított meg;

b) ha a felszámolási bizottság a követő bizottság által megállapított adót lejjebb szállította;

2. az adóköteles, ha a felszámolási bizottság a követő bizottság által megállapított adót felemelte;

3. a két érdekelt fél bármelyike,

a) ha az a kérdés döntendő el, hogy valamely jövedelem adóalapul vehető-e vagy sem;

b) ha a felszámolási bizottság alakulásában vagy eljárásában a törvény szabályai megsértettek.

A panasz az 1896. évi XXVI. t. cz. értelmében a m. kir. pénzügyigazgatóságnál (adófelügyelőnél) nyújtandó be s azt a közigazgatási bíróság mindenkor a nyilvánosság kizárásával tárgyalja.

A panasznak halasztó hatálya nincsen.

VII. FEJEZET.

Évközi változások.

62. §. Az adókövetés befejezte után adókötelessé vált adóalanyok rendszerint csak a következő évben kerülnek adó alá.

E szabály alól kivételnek és évközben is adókötelesekké lesznek:

1. az 1. §. 5. pontjában említett adókötelesek;

2. az addig nem adózó és a külföldön lakó magyar állampolgárok, valamint az addig nem adózó külföldiek, ha adókötelesekké válnak;

3. azok az adókötelesek, akiknek állandó természetű szolgálati illetménye, nyugdíja vagy másnemű ellátása évközben a 600 K. fölé emelkedik vagy ezt az összeget meghaladó magasságban évközben keletkezik. A még adózatlan szolgálati illetmény, nyugdíj vagy másnemű ellátás, ideértve a nyugdíjváltást és végkielégítést is, ha az adóalany egyéb jövedelme után már adózik, az erre eső folytatólagos adónak leírása mellett, a megállapított adóalaphoz hozzászámítandó; ellenkező esetben pedig a fél adóköteles jövedelme újból állapítandó meg. Vegül a kivetett adó helyesbítésének van helye.

4. azoknál, kik a nyugdíjállományból a tényleges szolgálatba visszahelyeztetnek vagy nyugdíjaztatnak. Előbbi esetben az adó helyesbítésénél a nyugdíj helyébe a tényleges szolgálati illetmény, utóbbi esetben pedig a szolgálati illetmény helyébe a nyugdíj lép.

Az újonnan keletkezett nyilvános számadásra kötelezett vállalatoknál az első mérleg elkészültéig az adó kivetése szünetel. A mérleg elkészültével az annak alapján megállapított adóköteles jövedelem alkotja a vállalat első és második évére szóló adóalapot. Ha a mérleg csonka évvé eredménye, az adóalap teljes évre kerekítendő ki.

Az egy évre kikerekített jövedelem után kivetett adóból az adóköteles terhére csupán az az összeg írható elő, mely

a) szolgálati illetményeknél és ellátásoknál azoknak folyósításától,

b) egyéb esetekben pedig az adóköteles jövedelem keletkezését követő hónap elsejétől az év végéig esik.

A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kivételével, melyeknek adóját a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) a rendes kivetés során a keletkezést követő évben állapítja meg, a fenti esetekben a bevallás, valamint a 30. §-ban említett és a szolgálatadó által kiállítandó kimutatás a jövedelem keletkezésétől számított 15 nap alatt a kir. pénzügyigazgatóságnál (adófelügyelőnél) adandó be.

63. §. A pótkivetésre, illetőleg az adó helyesbítésére illetékes:
1. a szolgálati illetményeknél és ellátásoknál (21. §.) a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő);

2. egyéb esetekben pedig az adókiadó bizottság.

Ha azonban a bizottsági tárgyalás megtartásáig az adó beszédese veszélynek van kitéve, a jövedelemadót elsőfokban a kir. pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) végzésileg állapítja meg, s az ekkép kivetett adó egyszerre esedékes és azonnal fizetendő.

Az állami alkalmazottak szolgálati illetménye vagy nyugdíjállása után kivetett adónak helyesbítése hivatalból eszközölendő s erről a fél végzésileg értesítendő.

A pótkivetés, illetőleg az adónak helyesbítése ellen

a) az 1. pont esetében a közigazgatási bizottsághoz,

b) a 2. pont esetében pedig az adófelszámolási bizottsághoz 15 nap alatt van fellebbezésnek helye. A fellebbezésnek halasztó hatálya nincs.

64. §. Az adókötelezettség megszűnik:

1. természetes személyeknél elhalálozás, kivándorlás, vagy szolgálati illetményeknek, nyugellátásnak megszűnése, illetőleg a létminimumon alul való esőkkéne folytán annak a hónapnak végével, melyben ezek az esetek bekövetkeztek;

2. nyilvános számadásra kötelezett vállalatoknál e vállalatok kereseti adójáról szóló törvény 10. §-ához képest;

3. minden egyéb adóköteles társulat, egyesület és más jogi személynél annak a hónapnak végével, amelyben ebbeli minőségük megszűnik, felszámolás és csőd esetén pedig, amelyben a felszámolás megkezdett, illetőleg a csőd megnyitott.

Ha azonban az adóköteles halálával a vele szemben megállapított adóalap nem szűnik meg teljesen, a kivetett adónak a fennmaradt és megszünt jövedelmek egymáshoz való arányában helyesbített része az év végéig a hagyatékából még akkor is tovább fizetendő, ha az örökösök maguk között meg is osztózkodtak. A hagyatékot terhelő ezen adóért, örökségük erejéig, az örökösök egyetemleg szavatolnak.

Az adó törlesztése, illetőleg apasztására irányuló bejelentés, az igény beállításától számított 15 nap alatt a kir. pénzügyigazgatóságnál (adófelügyelőnél) nyújtandó be, mely afölött elsőfokban határoz. Késedelem esetén a törlesztés, illetőleg adószállítás csak a bejelentés napjától adható meg.

Az állami alkalmazottak szolgálati illetménye vagy az állami nyugdíjasok ellátása után járó adótörlesztés hivatalból eszközölendő.

Az elsőfoku adóhatóság határozata ellen 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz van fellebbezésnek helye.

65. §. A jövedelem nagyságában, vagy az adózó helyzetében és viszonyaiban beálló évközi változások, a 62. és 64. §-ban tárgyalt esetek kivételével, a megállapított jövedelemadót nem érintik.

Ha azonban az adóalanytól függetlenül bekövetkezett rendkívüli körülmények folytán a megállapított jövedelem évközben oly módon csökken, hogy az adónak behajtása a fél tönkretételével járna, az apadást előidéző esetben bekövetkeztével még nem esedékes adónak aránylagos része vagy annak teljes összege is kivételesen elengedhető.

Az elengedésre irányuló folyamodványok az adóév végéig a pénzügyminiszteriumnál nyújtandók be, amely azok fölött határoz.

A felmenők és lemenők között ellenszolgáltatás mellett vagy anélkül bármely okból történt vagyonátadás adóelengedésre indokul nem szolgál; az átvevő azonban, a vagyon erejéig, az átadó terhére kivetett jövedelemadóért szavatol.

VIII. FEJEZET.

A szolgálati viszonyból származó illetményekre és ellátásokra vonatkozó különleges intézkedések.

66. §. Akik évi 6000 K.-t meghaladó szolgálati illetményt vagy nyugellátást (21. §.) huznak, az elsőfoku kivetés során számításba vett összes járandóságuk után (49. §.) még külön jövedelemadóptélekot fizetnek, mely

6,000 koronán felül	6,600 koronáig	0·2%
6,600 "	7,200 "	0·3 "
7,200 "	8,000 "	0·4 "
8,000 "	9,000 "	0·5 "
9,000 "	10,000 "	0·7 "
10,000 "	12,000 "	1 "
12,000 "	14,000 "	2 "
14,000 "	16,000 "	3 "
16,000 "	18,000 "	3·5 "
18,000 "	20,000 "	4 "
20,000 "	30,000 "	4·5 "
30,000 "	40,000 "	5 "
40,000 felül		6 "

Az adóalapnak a jogorvoslati eljárás során vagy a 62., illetőleg 64. §. eseteiben bekövetkezett emelkedése vagy apadása a pótléknak hivatalból leendő helyesbítését is maga után vonja. Az adóalapnak egyéb esetekben bekövetkezett emelkedése vagy apadása a kivetett adót nem érinti.

67. §. A szolgálati járandóságokra és ellátásokra eső s a 49. § szerint önállóan kezelt jövedelemadó, valamint a 66. §-ban említett pótlék együttes összege tekintendő az országos betegápolási pótdadó (1898: XXI. t.-cikk) és az állami egyenes adókon nyugvó egyéb helyhatósági adók kivetésének alapjául.

68. §. Akik az állam (állami üzemek) és a kir. kormány igazgatása alatt álló közalapítványok szolgálatában állanak és erről szabályszerű kinevezési rendelvényük van, szolgálati járandóságai után a jövedelemadón és az országos betegápolási pótdadón kívül egyéb adóval nem terhelhetők meg.

Ez az adómentesség nevezetteknek, valamint özvegyeiknek és árváiknak nyugellátására is kiterjed.

69. §. A 68. §-ban említetteknek, valamint a törvényhatóságok és községek (városok), nemkülönben a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok szolgálatában álló eféle alkalmazottaknak szolgálati járandóságai és nyugdíjuk (21. §.) után eső összes adókat egyenlő havi levonások útján és szavatosság mellett a fizetést teljesítő pénztár, illetőleg a szolgálatadó szedi be.

A további eljárás rendeletileg szabályozandó.

A folyó kivetés megtörténteig a levonás a múlt évi alapon eszközölendő.

IX. FEJEZET.

Büntető határozatok.

70. §. Aki a 30. §-ban, illetőleg a 62. §. utolsó bekezdésében említett adatokat a kellő időben be nem adja vagy azokban valótlan-ságokat ad elő, annyiszor büntetendő 100 K.-ig terjedhető rendbírsággal, ahány adóalanyról ezt a mulasztást vagy cselekményt elkövette.

A bírságot elsőfokban a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) állapítja meg, melynek határozata ellen 15 nap alatt a pénzügyminiszterhez van fellebbezésnek helye.

71. §. Jövedéki büntető eljárás alá eső kihágást követ el a vallomás adására kötelezett, ha a jövedelemre vonatkozó vallomásában vagy illetékes helyről hozzá intézett kérdésekre adott válaszában, vagy jogorvoslatának indokolásában tudva valótlan vagy hiányos nyilatkozatot tesz, mely az adó megrövidítésére alkalmas, illetőleg adóköteles jövedelmet szándékosan elhallgat.

Büntetlen marad azonban a tettes, ha a följelentés megtörténte vagy a vizsgálat megindítása előtt nyilatkozatot illetékes helyen kijavítja vagy kiegészíti, illetőleg az elhallgatott jövedelmet bevallja.

E kihágások megtorlásáról a közadók kezeléséről szóló törvény IX. fejezete intézkedik.

X. FEJEZET.

Vegyes intézkedések.

72. §. A jövedelemadó könyvelését, esedékességét, beszédését, behajtását, biztosítását és elévülését, a mindezekkel kapcsolatos egyéb kérdésekkel egyetemben a közadók kezeléséről szóló törvény szabályozza.

73. §. A vallomásadásra kötelezett a jelen törvényben előírt köteletségének meghatalmazott által is eleget tehet, ennek eljárásáért azonban a meghatalmazó felelős.

A bélyegmentes meghatalmazás kívánatra felmutatandó.

A vagyon kezelésével vagy gondozásával megbízott — külön meghatalmazás nélkül is — meghatalmazottnak tekintendő.

74. §. A 67. §-ban említett s a szolgálati járandóságokra és ellátásokra eső jövedelemadót kivéve, a jövedelemadó után semmiféle más állami vagy helyhatósági adó, illetőleg pótdadó ki nem vehető.

Jogukban áll azonban a községeknek azokat a községi lakosokat, akik életük 18 évét betöltötték és állami adót egyáltalán nem fizetnek, az 1886. évi XXII. t.-cz. 130. §-a szerint a napszamosokra megállapított községi adóval megterhelni.

Ez a rendelkezés azokra, akik az általános kereseti adóról szóló törvény 58. §-a szerint rovatnak meg községi adóval, csak akkor és annyiban vonatkozik, ha és amennyiben az e czimen kirótt községi adójuk a napszamosokra megállapított adónál csekélyebb.

75. §. A kivetés eső évére a jövedelemadó főösszege — a szolgálati járandóságokra és ellátásokra (21. §.) eső jövedelemadó (49. és 66. §.) nélkül — 46 millió K.-ban állapítatik meg, mely — egyelőre tíz év tartamára — a további években évenként 2%-kal emelkedő.

Ha az elsőfoku kivetésnek évi eredménye a fenti összegben alul marad s a hiány 5%-nál nagyobb, arra az évre mindenkinél pótelírásnak van helye.

A pótelírást a pénzügyminiszter rendeli el s állapítja meg annak egységes százalékát is.

A pótelírás összege az alapkivetés 40%-át meg nem haladhatja.

A kizárólag ipart üző részvénytársulatoknál és szövetkezeteknél (24. §.) pótelírásnak helye nincs.

A pótelírás elrendeléséről az országgyűléshez mindenkor jelentés teendő.

76. §. Ha az államnak a földadóból, a házadóból, a tőkekamat- és járadékadóból, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kereseti adójából, az általános kereseti adóból és a jövedelemadóból eredő bevétele együttvéve évi 200 millió koronát meghalad, a többlet — a 24. §-ban megállapított fokozatok szerint — a 4. §. 7. pontjában adómentesített 800 K.-nyi létminimum emelésére fordítandó.

77. §. Jelen törvény 190... január hó 1-ével lép életbe és attól kezdve az általános jövedelmi pótdadó többé nem szedetik.

78. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminiszter és belügyminiszter, Horvát-Szlavonországokra nézve a pénzügyminiszter, aki e tekintetben Horvát-Szlavon- és Dalmátországok bányájával egyetértőleg jár el, bizatnak meg.

Budapest, 1907 október hó.